

IVANA BENDOVÁ

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

AUTORSKÉ PORTFOLIO - VĚCI CO JSEM NEUDĚLALA

CURRICULUM VITAE

JMÉNO, PŘÍJMENÍ: **IVANA BENDO VÁ**
DATUM NAROZENÍ: 17.11.1989
TRVALÉ BYDLIŠTĚ: Ostrý 11, 391 33 Jistebnice
TELEFON: 602523515
E-MAIL: ivanabendova@seznam.cz
WEB: <https://www.facebook.com/hana.vygenerovana>

VZDĚLÁNÍ: 2011- dosud
Fakulta sociálních studií
Masarykova Univerzita

2009 - dosud
Fakulta výtvarných umění
Vysoké učení technické v Brně
Rybářská 13/15, 603 00 Brno
Atelier environment (vedoucí atelieru: 2009-11 ak.mal. Vladimír Merta
2011-dosud Barbora Klímová)

2006 – 2009
Střední průmyslová škola keramická Bechyně
Písecká 203, 391 65 Bechyně
obor Tvarování průmyslových výrobků – průmyslový design

2007 – 2009
ZUŠ Václava Pichla
Klášterní 39, 391 65 Bechyně
obor výtvarný

VÝSTAVY: 2012
Klidná deformace
areál židovského hřbitova, Telč

Oltář
Svetlik Gallery,
Legerova 23, Praha

Za
kostel Nejsv. Salvátora,
Praha

Jarní úklid
bytová výstava, Veletržní 11, Brno

2011
Věčné světlo
kostel sv. Michala, Bechyně

Kříže
performance v galerii UMAKART
Lidická 40, Brno

Pocta K.H.M.

Galerie 115/55
Filozofická fakulta MU, Arne Nováka, Brno

2009
práce studentů ZUŠ
kostel sv. Michala v Bechyni

PRAXE:

2011-2013
Knihkupectví Kanzelsberger
Tábor

2013
Diagnostický ústav pro mládež
Veslařská 246, Brno

2012
Dětská psychiatriká léčebna,
Opařany

2008 - dosud
alternativní divadelní spolek MÝTUS

JAZYKY:

Anglický, Německý, Francouzský

ZNALOST PC:

Adobe Photoshop, Adobe InDesign, Adobe Premiere, Adobe Illustrator

REFERENCE:

Ing. Arch. Vít Benda (+420774067960)

30.5. 2013

STROMY A OVCE

Stromy v zahradě jsou zničené od ovcí..mám ráda stromy..nemám ráda ovce..ovce jsou paranoidní..jejich strach z nich dělá hlupáky..okusují stromy..ve stodole leží pytle s jejich vlnou..vezmu ji a udělám něco pro stromy..utkám vlákno..upletu stromům obvazy z ovčí vlny..

Stromy v zahradě jsou opletené vlnou až k horním větvím. Vypadají spokojeně. Ovce vypadají stejně jako vždycky.

říjen 2009

Ovce a stromy v naší zahradě.

RUCE NA LAVIČKÁCH

Na lavičky v parcích pokládám sádrové ruce. Člověk se pak necítí sám.

říjen 2009

Televize, kterou jsem hodila z mostu. Fotografii jsem měla v diáři na stejném místě jako poznámku o lavičkách.

Fotografie, která předcházela. Kouř vychází z dutého stonku Křídlatky bahenní.

VODOPÁD Z KOUŘE

Princip kouzla z krabičky od cigaret..velký objekt z plexiskla..hlavně vysoký..rozdělen do několika pater..v každém patře je díra (nebo několik)..do nejhornějšího patra přivedeme kouř (nejjednodušší způsob je zapálit nahoře trubičku stočeného papíru vloženou v otvoru z boku věže)...díky nepřítomnosti povětrnostních vlivů uvnitř vznikne klid..možná něco jako vakuum..kouř je sám vtahován dovnitř a teče..pomalu sestupuje jako proud vody dolů...když naplní první patro, snáší se otvory v podlaze do dalšího..a tak dál..dál..až dolů..kolem stojí několik lidí, kteří upřeně sledují klid uvnitř..jsme v bílé místnosti a cítíme vůni kouře..pozoruji čistě bílý pramínek dopadající na dno konstrukce..pomalu se začíná plnit..kouř teď vypadá jako hmota a přelévá se sem tam
Teď jsem v krajině..přicházím k vysoké věži z plexiskla...je členitá jako kus skály..čtu si návod..vezmu si papír stočím ho..vystoupím na stupínek abych dosáhla nahoru..vložím ho do otvoru a zapálím..slezu dolů..pozoruji padající kouř uvnitř a ztrácející se krajinu za ním..

listopad 2009

KOULE Z KOUŘE

Jsem opět v krajině..ale nade mnou je docela dlouhý kopec..chvíli stojím a koukám se..nahore na obzoru je nezřetelně vidět obrys něčeho..je to velká průhledná koule..začíná se pomalu pohybovat..je tak ze třetiny zaplněná kouřem..jak se kutálí, kouř se v ní zvláště přelévá..čím rychleji se točí, tím víc divně se kouř uvnitř chová..když projíždí kolem mě kouř je na okrajích koule a uprostřed vidím skrz ni..kutálí se pořád dál po louce..na palouk..kde se na rovině zastaví..kouř uvnitř se chvíli kolébá sem tam dokud se docela neuklidní..valím kouli před sebou..je lehká a hladká..vedu ji k Řece..tam se s ní loučím a pošlu ji po proudu pryč..dívám se za ní dokud nezmizí za zákrutem Řeky...

listopad 2009

Podzimní krajina v mém kraji. Je provoněná kouřem z pálení posledních ohňů. Fotografie z doby vzpomínky.

VALSE D'AMELIE

YANN TIERSEN

♩ = 150

1

15

22

29

36

42

ILUZE UMĚNÍ

Někde jsem slyšela, že hra na klavír je umění.

Je možné se během krátké doby, tak týden, naučit hrát dobře na klavír jednu složitou skladbu, aby nikdo nepoznal, že neumím hrát na klavír? Ano, jde to během deseti dní ustavičné práce.

Konečné vystoupení musí být performance..ladný úhoz..pohyb..držení těla..ruky..výraz v obličeji..bez nervozity..a občas důležitě mrknout do not.

listopad 2009

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA OHNĚM Nehořlavou látkou, vodou nakresli něco na velký savý papír s větší gramáží. Pak ho zapal.
Čáry stále obtahuj. Bojuj o ně s ohněm.

leden 2010

Kresba vodou a ohněm, kterou jsem vytvořila, když jsem si znovu vzpoměla na tento nápad.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA OHNĚM Nehořlavou látkou, vodou nakresli něco na velký savý papír s větší gramáží. Pak ho zapal. Čáry stále obtahuj. Bojuj o ně s ohněm.

leden 2010

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA NA GUMĚ Přivaž se na silnou jistící gumu. Na protější zeď připevni papír nebo plátno. Délku gumy si naměř tak, aby ses dostal k plátnu nataženou rukou jen s největší silou a ještě cca 40 cm uber. Vezmi si do ruky štětec namočený v barvě a snaž se namalovat sebe na plátno.

leden 2010

Fotografie statku mého otce, kde vznikala tato vize.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA NA HOUPAČCE Vytvoř si stromovou houpačku z provazu. Dost dlouhou, abys měl rozlet. někde v jejím dosahu si připevni papír nebo plátno. Vezmi si do ruky štětec namočený v barvě a snaž se namalovat sebe na plátno.

leden 2010

Doba vzniku fotografie odpovídá době vzniku kreseb ve ztížených podmínkách.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA V TOČENÍ Připrav si stojan s napnutým papírem nebo plátnem. Toč se na místě kolem své osy nejmíň 7 min. Vezmi si do ruky štětec namočený v barvě a snaž se namalovat sebe na plátno.

leden 2010

Fotografie na dlouhý čas v opuštěné továrně. Úkol do předmětu Fotografie. Doba vzniku odpovídá době vzniku kreseb ve ztížených podmínkách.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA V ŠALINĚ Nastup do hodně přeplněné tramvaje. Portrétní lidé, co stojí nejbližší a nejdále od tebe.

leden 2010

Fotka, co mi připomíná Brno a šaliny v době vzpomínky.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

PŘÍJEMNÁ KRESBA KOČKOU Najdi kočku. Uchláchol ji, aby jí bylo hezky. Vezmi kalíšek s tuší, papír a nakresli ji. Jako štetec použij její ocas.

leden 2010

Kocour Boris, jehož ocas mi sloužil jako štětec.

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA KRÁVOU. Udělej totéž, co s kočkou

leden 2010

KRESBA VE ZTÍŽENÝCH PODMÍNKÁCH

KRESBA S DOBYTKEM Najdi kravín, ve kterém žije dobytek v hrádích. Vezmi si papír a tužku. Přelez pomalu hrazení. Opatrně se procházej mezi nimi. Pro větší úspěch předstírej, že jsi jedna z nich. Kresli je přitom.

leden 2010

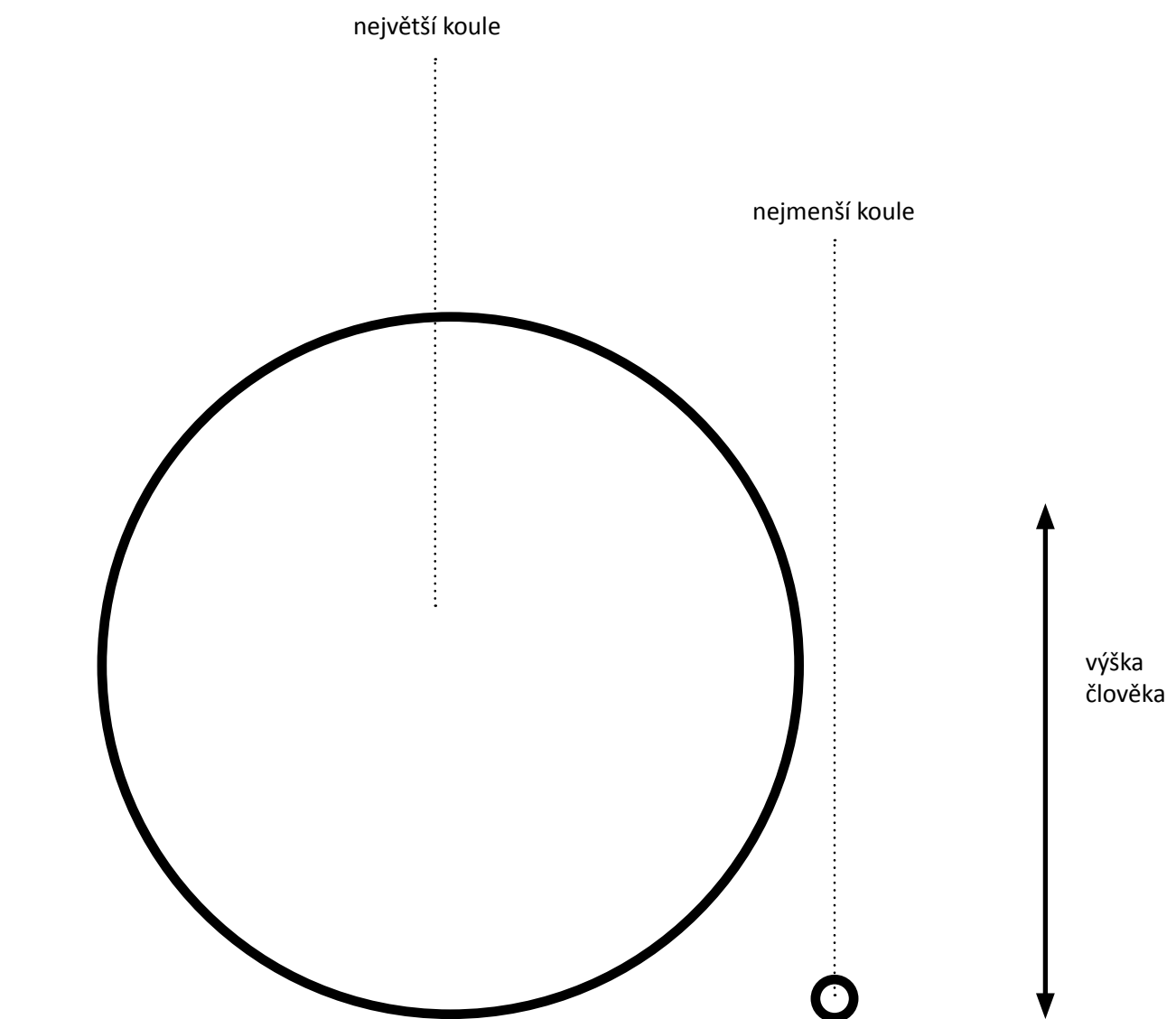

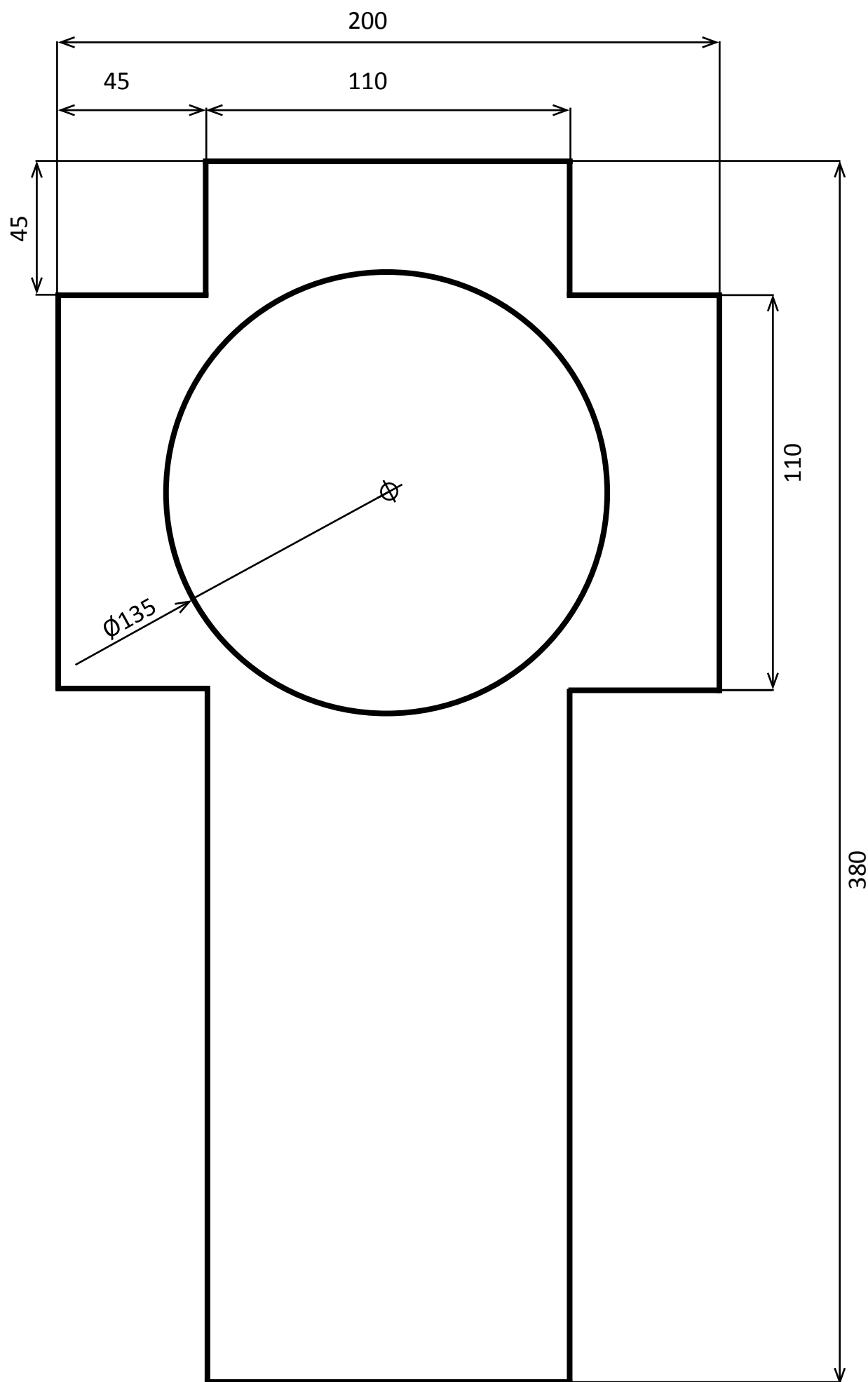
Přehánění dobytka mého otce na jinou pastvinu.

KOULE Z KRTIN

Sochy v krajině. Sochy jsou na několika loukách v okolí. Mám plán zdejšího kraje, kde jsou všechny zakresleny. Dnes jsou čerstvě udělané. Přicházím k první z nich. V mapě je poznámka, že tahle zrovna je největší. Je to obrovská koule uprostřed obrovské louky. Je vyrobená z hlíny všech krtinců, které se na této louce nacházely. Když přijdu až k ní, je o několik centimetrů vyšší než já. Vypadá jako obří kulička pro hovnivála. Dohromady je jich po kraji rozeseto 10. Některé jsou velké jiné malinké podle toho, jak byla velká louka a kolik na ní bylo krtin. Podle mapy jdu k dalším sochám. Ty velké jsou zvláštní monumenty v krajině. Ale jsou nenápadné a nijak ji nenarušují. Vždycky mi chvíli trvá, než si jich všimnu. Tu nejmenší jsem dokonce docela dlouho musela hledat. Myslím, že byla jen z několika krtin, možná jen z jedné, mohla jsem ji i vzít do ruky. Byla jen na malinkém paloučku v lese, takže jsem měla hledání zjednodušené, byly vždy uprostřed.

březen 2010

Technický výkres mostrance.

MONSTRANCE 3000

Zadání: Velká Bíteš v roce 3000.

19. 5. 3010 - Tým vědců a kunsthistoriků se pokouší rekonstruovat architektonický nález z oblasti Velká Bíteš. Jedná se o stříbrný artefakt obsahující kruhový uzavíratelný prostor. Bohužel se dochovala jen část pantů a kruhového zlacení. Odborníci, se domnívají, že jde o části ztracené slavné Velkobítešské monstrance z kostela sv. Jana Křtitele, která je od 21. st. neznámá.

V muzeu ve Velké Bíteši je vytrína se starodávnou slavnou monstrancí..co se s ní stane za 1000 let..bude pořád vystavena ve vytríně..nebo z ní zbyde jen malý zbytek..restaurátoři se pak budou dohadovat, co to mohlo být a k čemu to mohlo sloužit..budou se pokoušet ji dokreslit a rekonstruovat ji..jak by asi jejich rekonstrukce vypadala..pokusi se o několik takových rekonstrukcí, podle malé části ze skutečné monstrance.

březen 2010

Z MOJÍ HLAVY

Velkoformátové fotky, portréty. Kolem jejich hlavy je vyšitá podivná barevná aura. Jsou to malé obrázky věcí, které tohoto člověka charakterizují. Obrázky jsou vyšity vyšivacím strojem, proto jsou realistické a dobře čitelné. Někdo kolem své hlavy i píše nebo používá symboly. Tato technika je využívána v arteterapii. Jeden člověk by toto měl udělat znovu s odstupem času. Technika vyšívání může být přínosná tím, že je trvalá. Obraz nejde přepsat, musí se udělat znovu. Minulost je součástí přítomnosti.

červen 2010

Část mé klauzurní práce na téma Z mojí hlavy po třech letech.

Fotografie z neobývaného domu, ve kterém jsem trávila čas v době, kdy vznikla vzpomínka, myšlenka.

TÍPÁTKO

Kluci říkali, že to moc nebolí. Ale jsou to kluci..dvacetiletí..mám pocit, že to musím udělat taky. Možná je to cejch mojí generace. Zvrácená zábava..nebo důkaz mužnosti..nejsem muž, ale dneska se to tak nebere..hm, možná proto to dělají..nicméně to musím udělat taky. Říká se, že holky mají vyšší práh bolesti.

Sedím u stolu v bílé místnosti. má velké okno do zahrady. Koukám se ven. Sedím na židli, přede mnou je na stole jen krabička startek, zapalovač a jen pro sichr popelník. Koukám se z okna..vyndávám z krabičky jednu cigaretu..beru do ruky zapalovač..jsem hrozně nervozní..jako před zkouškou..paralizovaná..škrtám zapalovačem..plamen je děsivě blízko..venku po dvoře proběhla černá kočka.. znovu škrtám zapalovač.. zapaluji cigaretu..v tichu se ten zvuk rozléhá..kouřím..poprvé se dotknu rozpálenou cigaretou svého zápěstí..aaaa..vlastně to ani nebolí..potáhnu si a znovu típnu startku do svého zápěstí..ruka přinuceně nehybně leží na stole..co si to namlouvám..chcípám bolestí..znovu a znovu..připadá mi, že ruka, která leží na stole už není moje..dějou se s ní věci, kterých se účastnit moc nechci..taky to tu začíná divně smrdět..típnu vajgla do ruky a hodím do popelníku..jdu k oknu a otevřu ho..vrátím se zpátky ke stolu a vyndám další cigaretu - kluci říkali, že tři..

Černá kočka proběhla zpátky. Na okamžik se zarazila a podívala se na mě. Je to kámoška.

červen 2010

Pohled z okna bytu, ve kterém jsem bydlela v červnu 2010.

DISKY

Hrozně bych se chtěla podívat do svého externího disku..je kovový a jde otevřít jako krabíčka..ale nesmím to udělat..něco by se mu mohlo stát..disk uvnitř je krásné kovové kolečko..leskne se a je příjemný na dotek..uprostřed má kulatou díрку..

Vystavuji na výstavě pro nevidomé..je tu dlouhá vstupní chodba..má bílé prázdné stěny..jedna stěna je falešně postavena kus od zdi..jsou na ní malé kovové kroužky..uprostřed každého je otvor..v každém z nich je zasazen nějaký těžko specifikovatelný materiál..na dotek je od sebe každý snadno rozeznatelný..lidé přichází a dotýkají se dotykových kroužků..některé jsou příjemné jako samet nebo lidská pokožka..některé jsou studené..některé hřejí..já stojím za zdí u posledního disku a mám k němu přiloženou ruku..je zvláštní, když se jí někdo dotkne..lekne se, když pozná co to je.

červen 2010

Portrét jednoho z dotazovaných z července 2010.

VÝSTAVA PORTRÉTŮ LIDÍ Z BARU V BARU

V mojí vesnici je jen jeden bar kam chodí všichni. Někdy je fotím.
Dělám výstavu těchto fotek v galerijním prostředí, které jim bude bezprostředně dosažitelné..tzn. vytvořím galerijní sterilní prostor přímo v baru nebo přilehlých objektech (OÚ, kostel,..). Fotky mají rozměry cca 90x60.

Co byste říkali, kdybych udělala výstavu svých fotek, vašich portrétů?

Čich: Já sem pro..jasně, jak si mě chceš vyfotit? Pozor póza.

Já: A nevadilo by ti, ani kdyby to byly velkoformátové tisky?

Čich: Nee..jasně jen do toho, my sme jednou něco takovýho plánovali s adaptérem.

Terezka: Mě by to vadilo. Musela bych ti jí schválit, nemám ráda svoje momentky.

Doktor: Mě je to jedno..hlavně nepiš, že jsem to já...no, ale ukážeš mi to?

Já: No jo, ukážu.

Doktor: No tak si dělej, co chceš.

Marian: No, nikomu to neukazuj, jak na tom vypadám...schovej si to, jednou to bude slavný..

Hana: No není problém..jestli jsem tam hezká, tak jo.

Veronika: Nee ne..vůbec....no možná, kdybys mi to ukázala předtim.

Hejnis: Ne mě ne..nenenene.

ne ne ne

Já: Co by se muselo stát abych mohla.

Hejnis: Nic.....bych musel bejt nesvépravnej.

Víta: Ne to ne...nechci tam bejt s cigaretou , jinak je mi všechno jedno.

NEBO TO UDĚLEJ TŘEBA V LONDÝNĚ. TO MI NEBUDE VADIT ANI ŽE SEM TAM NAHEJ.

Soused: Ne, musíš mi to nejdřív ukázat.

Jířa: Jesli tam chceš dát muj obličej ..tak můžeš, ale ne ty nahaty to bych se styděl....)

Já: Václeve, mohla bych u tebe v baru udělat výstavu?

Václav: Jo jasně, to bude fajnnn.

Já: Na těch fotkách jsi i ty.

Václav: No, tak jestli tam nevypadám jako debil tak jo..máš tady nějaký?

červenec 2010

OBRAZ Z MUCH

Dostala jsem se do opuštěné třídy v základní škole. Je to největší třída na patře. Je světlá, má hodně oken. Byla jsem první člověk zhruba po třech letech, co sem vstoupil. Zem je pokrytá vysušenými mrtvolkami much. Jsou všude. Nejvíce jich je na parapetech a pod okny. Jsou i na lavicích. Musí jich být stovky, snad tisíce. Nechápu jak se jich sem mohlo tolik dostat. Možná se tu několik generací vylíhlo.

Všechny mouchy jsem si vzala a skládám z nich obrazy. Na první obraz jsem je jen vyskládala do pravidelné sítě. Další obrazy mají motiv pasoucích se krav v krajině nebo krávy v kravíně..domovské místo much..

Nainstaluji je v kravíně mého otce.

červenec 2010

Moucha přivázaná na mém vlasu. Fotografie pochází ze střední školy a zásadně ovlivnila můj vztah k mouchám.

DOVOLENÁ

V Brně a kolem něj je spousta míst, která vypadají jako z cizích zemí. Nejčastěji je to architektura. Vídám je z autobusu. Nebo kolem nich chodím. Fotím si je. A dělám z nich pohledy. Na pření straně je jméno země, kterou připomíná. Na druhé straně je napsáno jméno místa, kde jsou skutečně pořízeny.

Fotím s rodinou a se známými fotky, co vypadají jako typické dovolenkové fotky. Před historickými památkami, v zámecké zahradě, v krásné přírodě. Ale fotím je na místech na kterých by si člověk fotku z dovolené určitě neudělal. Před černou skládkou, na parkovišti, na perifériích měst.

červenec 2010

VIDEOKAZETY

Hromadím staré VHS kazety..je doba, kdy se jich všichni kolem mne snaží zbavit..fascinuje mne ta páska uvnitř..nedokážu na ní přestat myslet..točí se..je nekonečná v tom množství..před sebou mám bílou místnost..jedna stěna je celá pokryta kazetami..vytvářejí na ní vzor jako parkety..a všechny se točí..všechny jsou propojeny nekonečnou páskou v jeden celek..původní příběh z kazety cestuje i po všech dalších..film opouští svou schránku a stává se součástí obrovského soukolí..jeho důležitost se vytrácí s důležitostí média, na němž je přehráváno..před stěnou stojí stará televize..ta s tou skleněnou věcí uvnitř..ale nemá bednu a ta skleněná věc je vidět..na obrazovce běží film..vezmu si ovladač..a přetáčím ho..jo tenhle znám..ale dlouho jsem ho neviděla..

září 2010

Videokazety poskládané jako parkety. Velmi malá část z celkového množství celé mé sbírky.

UMĚNÍ

Někde jsem slyšela, že mluvit vietnamsky je umění.
Učím se vietnamsky.

září 2010

- 1) DAS IST ALLES LUGUND TRUG (Němčický)
 - 2) CE N'EST QU'UNE TROMPERIE (Francouzský)
 - 3) ETOVSJO OBÎN OBMAN (Ruský)
 - 4) ZENBU USODA (Japonský)
-

Text napsaný spolužačkou z Vietnamu. Měl by znamenat něco ve smyslu, že všechno je máma a klam.

MĚŘÍTKO

Měřítko je divné slovo..příliš abstraktní..měřítko čeho..jdu se opít..všechno se dá přepočítat na piva..někdy je to pro nás s Vítkem rozhodující argument..jako žitná marka..můžeme si zaplatit vstup a jít na koncert..nebo si ve vedlejší hospodě za dvě kila dáme 8 piv..proč kupovat zbytečnosti, když můžu mít pivo..koupíme si gyros nebo 3 piva..flaška vína → 3 piva..večeře → 5 piv.. auto za 99 sudů piva

Dostat moje měřítko piv do povědomí..přetisky letáků v supermarketech..přelep billboardů, kde je cena. Už jeden billboard mám..před tescem..velká LCD televize za 599 piv.. Tyhle principy dostávají svět z finančních a konzumních krizí.

říjen 2010

BAKALA

Pracuji v BKC jako šatnářka. Nechodí sem moc lidí a ještě méně lidí si odkládá své kabáty do šatny. Visí jich tu vždycky jen pár. Většina z nich má utrhaná poutka a díry v podšívkách. Vždycky si s sebou беру barevné nitě, bavlnky a jehly a během představení tajně vyspravuji lidem jejich kabáty. Bavlnkami k nim ještě vyšívám krátké vzkazy nebo malé obrázky. Občas jim dávám vzkazy i do kapes. Nebo jiná malá překvapení, třeba korálky nebo staré klíče. Ale jen do kapes, které moc nepoužívají, aby si toho nevšimli hned, jak si ten kabát oblečou.

Chtěla bych, aby se mi někdy stalo něco podobného.

listopad 2010

VOR

Se třemi společníky jsme si postavili vor z barelů a prkem. Sjeli jsme na něm řeku Lužnici z Tábora do Bechyně. Cesta trvala čtyři dny. Bylo to pozdě na podzim. V noci mrzlo. Stromy kolem řeky měli krásně barevné listí. Hladina vody byla vyšší než obvykle, jinak bychom neprojeli. Po cestě jsme skládali básně a předčítali si z knih.

listopad 2010

Vor po třech dnech plavby.

Naše zahrada s měsícem. Závěr výletu při hledání místa v lese pro nákladřák.

NÁKLADNÍ ILUZE

Chodila jsem po lese. Chtěla jsem tu něco vytvořit, nejen tu být. Najednou jsem mezi stromy uviděla auto.. to bylo zvláštní. Jsem přeci daleko od silnice, hluboko v lese a ten je tak hustý, že i harvestory se musí postupně prokousávat z jednoho konce na druhý. Za několik měsíců tu les možná už nebude. Stejně v lese auta nejsou. A tohle je velké nákladní auto se spoustou obrysových světýlek. Vypadá jako vánoční coca-cola juchů truck. Přišla jsem k němu a čím blíž jsem byla, tím víc to nebylo auto, ale jen řady světél. Byly to tisíce malých svíček postavené na tyčích dřevěné konstrukce propletené mezi stromy. Prkna byla jen položena na větvích stromů v rozlehlém prostoru, nejvzdálenější svíčky byly od sebe asi 20 metrů. Jako nákladní auto konstrukce vypadala jen z jednoho místa celého lesa. Měla jsem štěstí, že jsem přicházela zrovna odtud, odkud jsem přicházela. Celá spleť větví, prken, fošen, provazů a svíček byla tak křehká a vratká, že by stačil lehký vánek a šla by k zemi. Chvíli jsem uprostřed nich seděla a pak se dala opačným směrem ven z lesa. Když jsem se naposled otočila, světla ve tmě mi připomínala tvarem menší rodinný domek ozdobený světly vánoční výzdoby.

prosinec 2010

ŽIVÉ SOCHY

V noci hledáme oblečení v kontejnerech a oblékáme do něj sochy v parcích.

prosinec 2010

0,05% ROZTOK DUSIČNANU STŘÍBRNÉHO

Potřeme-li se 0,05% roztokem dusičnanu stříbrného a pak vytvoříme tělesnou aktivitou na svém těle pot, nátěr s ním zreaguje a tmavě se zabarví. Tohle mi řekla sestra. Je gymplačka

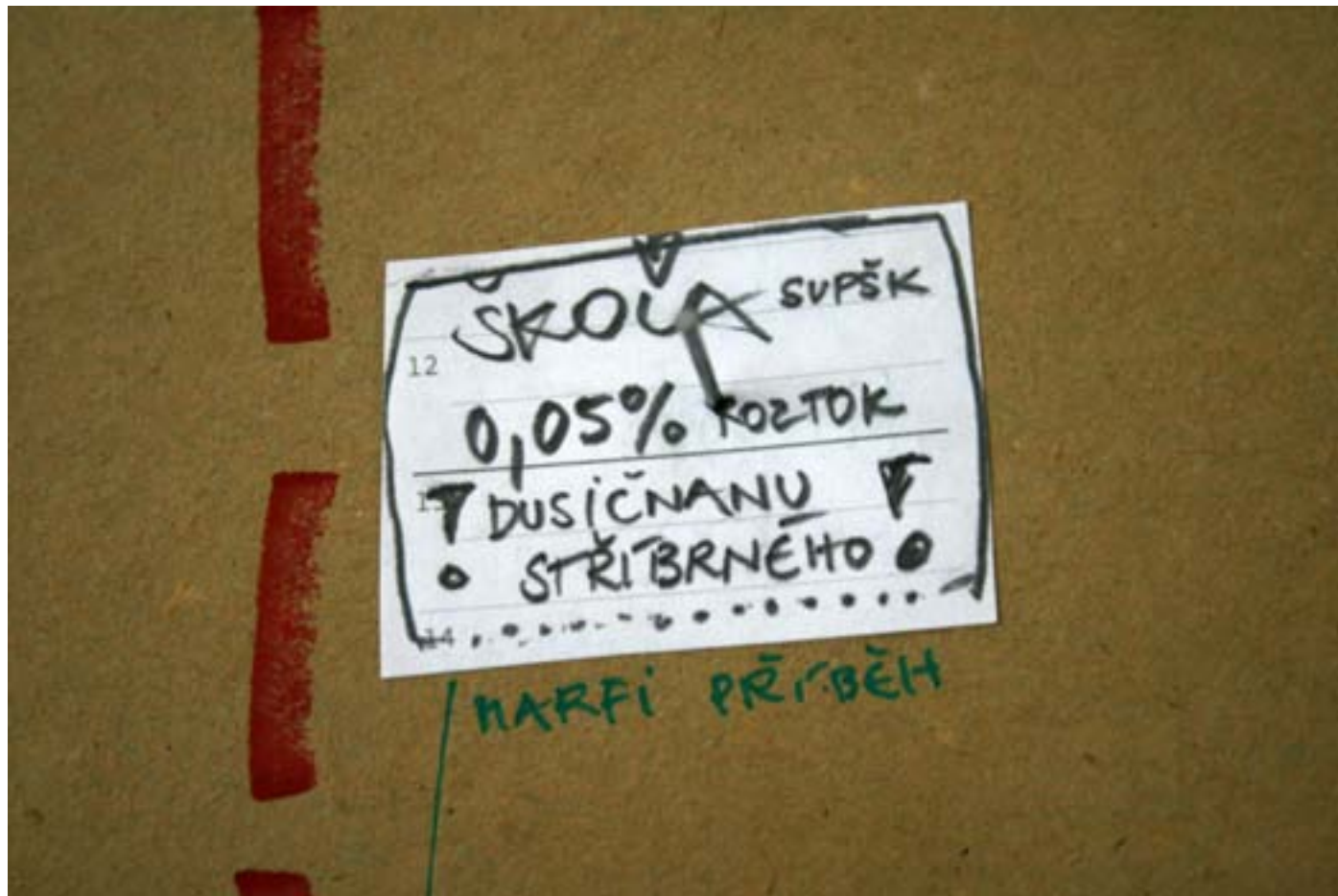
Běžím lesem..loukou..pozem..městem..jsem zpocená..na těle se mi objevuje nápis..JSEM LÍNÁ..

Jsem v posilovně a běžím na běhacím páse..jsem zpocená..na těle se mi objevuje nápis..MÁM SE RÁDA..

Štípám dřevo..jsem zpocená..na těle se mi objevuje nápis..NEMÁM DOMA UKLIZENO..

Práce nám sundává masky.

leden 2011

Poznámka vystřižená z diáře. Je přibitá do chronologické mapy, kterou jsem si vytvořila pro lepší orientaci v mém studiu na FaVU.

GRAVITACE

Pod mým obrazem je hromada klacků a větví ze Špilberku.

Vypadá to, že z toho obrazu spadly.

Rozřezávám je na maličké klacíky a po každé cestě ze školy domů je v kapse postupně nosím zpátky na Špilberk.

Nepatří do školy, ani do obrazu.

Patří sem.

Bohužel jsem je ale použila.

únor 2011

Fotografie vznikla na zadání Gravitace.

Někdy by byl člověk rád, kdyby nemusel mluvit..věci by byly snadnější..lehko uchopitelné pro každého..
většina našeho projevu je neverbální..gesta..zvuky..pohyby..tón hlasu..většina věcí by měla zůstat nevyslovena..
jsou dny, kdy moc mluvím..jsou dny, kdy nemluví vůbec..ticho..klid..jako ve snu..v mých snech bývají květiny..
v jedné knize..byla hodně malá..jsem se dočetla, že kytky můžou mluvit za nás..ta kniha nebyla zajímavá,
byla plná básní..ale květiny v ní mluvily..měly svoji řeč..květomluvu..řeč zamilovaných..
zamilovaní se bojí mluvit..bojí se, že by něco mohly říct špatně..když už se rozhodneme mluvit, není to špatně nikdy..
nebo ano..kdo o tom může rozhodovat..

březen 2011

Záznam o krádeži peněženky.

ZADÁNÍ: TKANIČKA

Nemám žádný piercing..nemám je ráda jsou omezující..na sjezdovce mi lyžař vytrhl naušnici z ucha..vysekala jsem se a seděla na sjezdovce..když do mě narazil..nemám ráda piercingy..ale situace si je žádá..

Dnes jdu do piercingového studia nechat si napíchat 48 naušnic. Do nohou. Abych si jimi pak mohla provléct tkaničku a zašněrovat si nohu. Je léto. Často chodím bosa, tak mi nebudou vadit v botách. Prý mi na nohou nevydrží moc dlouho.

Jsou lidé, kteří tohle dělají jen tak, pro potěšení. Třeba na zádech nebo na krku.

Nejsem emo.

Špatný zadání.

Nebo špatný splnění.

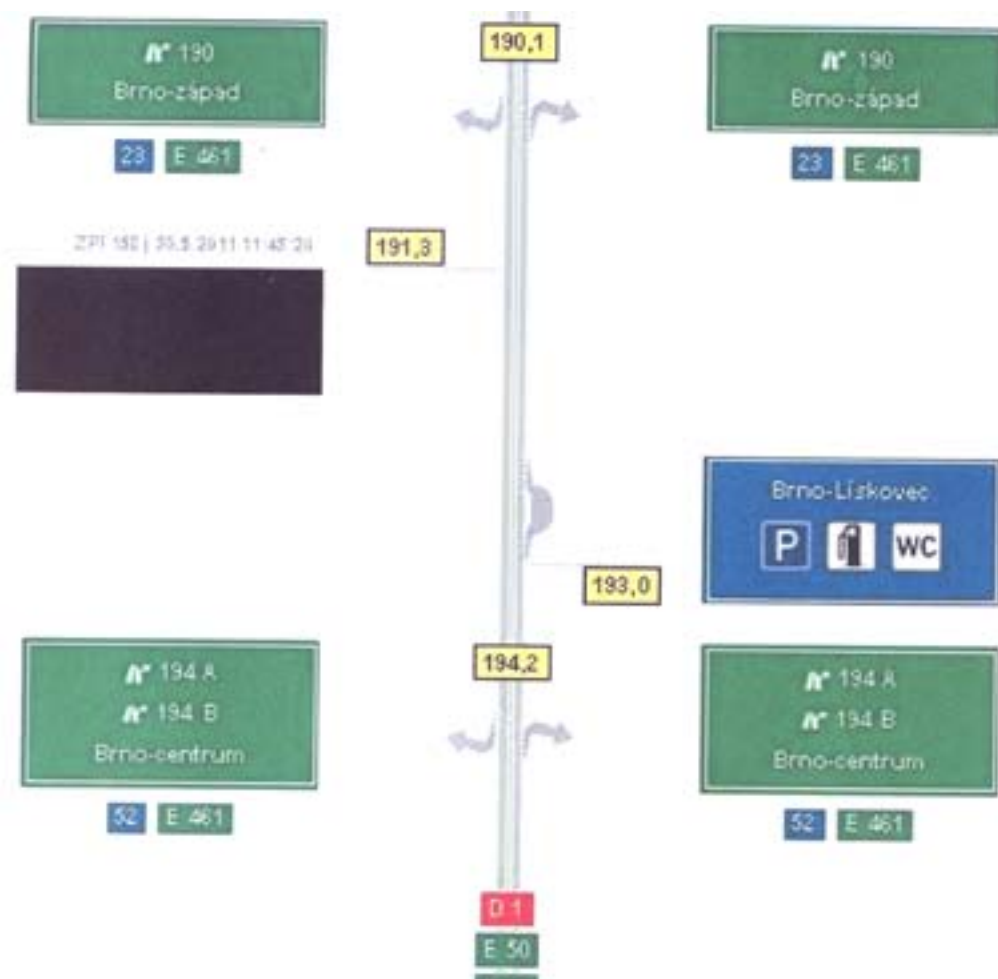
Musím to udělat pro ten pocit. Maminka mi vždycky říkala, že tkaničky si musím zavazovat.

Sedím na křesle a ani to moc nebolí.

Zpívám přitom nahlas jednu židovskou dětskou píseň. Je krátká a zpívám ji pořád dokola.

Hashalom-lem-an-ha-amin-ha-amin-lem-an-hashalom-zum-gali-gali-gali-zum-gali-gali-zum-gali-gali-gali-zum-gali-gali-hashalom-lem-an-ha-amin-ha-amn-lem-an-hashalom-zum-gali-gali-gali-zum-gali-gali-zum-gali-gali-gali-zum-gali-gali-hashalom-lem-an-ha-amin-ha-amn-lem-an-hashalom-zum-gali-gali-gali-zum-gali-gali-zum-gali-gali-gali-zum-gali-ga

březen 2011

od Prahy
(po směru staničení)
VPRÁVO (P)

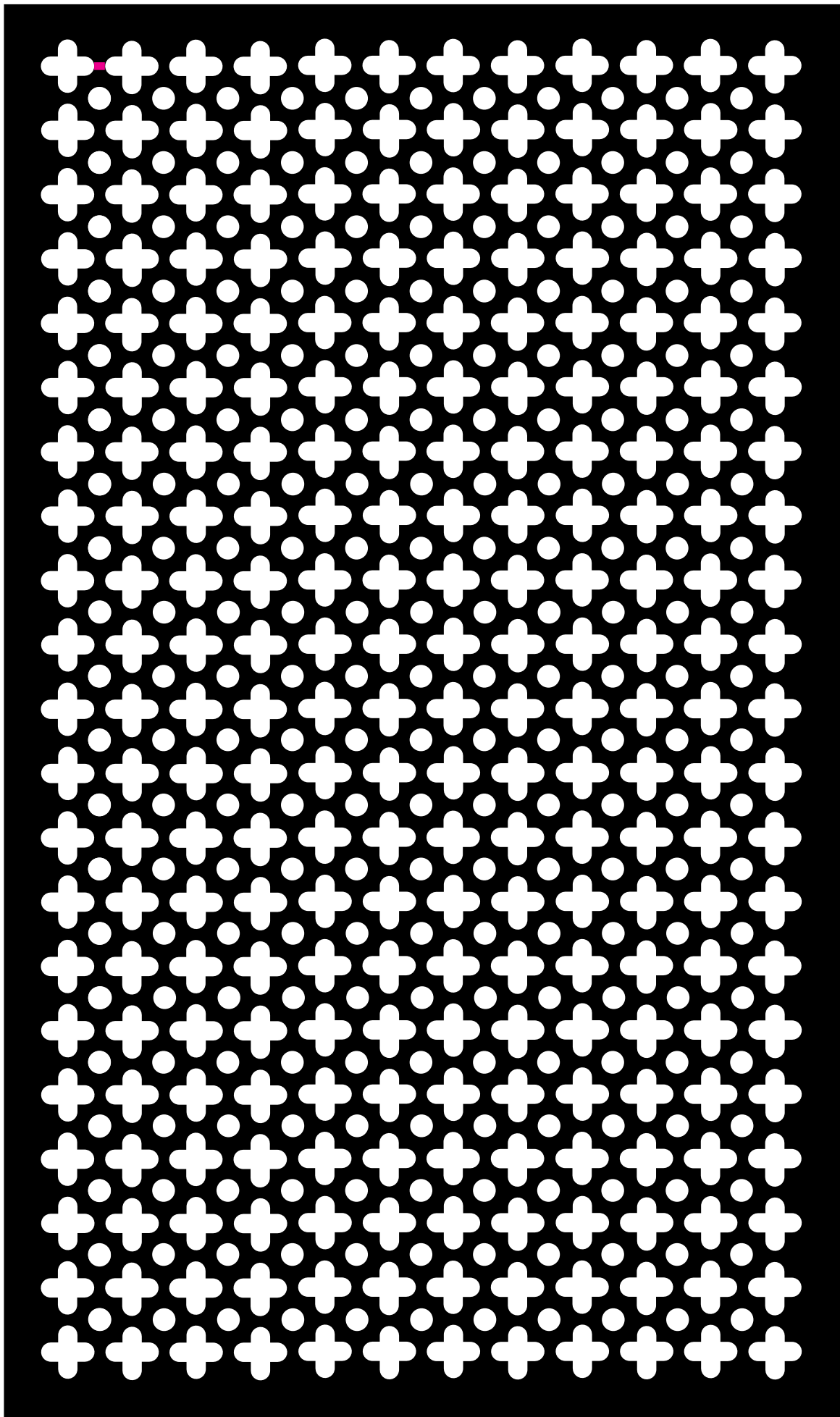
z Polska
(proti směru staničení)
VLEVO (L)

Úsek Praha - Kroměříž-východ

D1

Jdu pěšky z Prahy do Brna. Má cesta vedla podél dálnice D1. Cesta trvá několik dní. Několikrát jsem přeběhla i na ostrůvek se svodidly uprostřed. Dost špatně slyším..slyším jen projíždějící auta..slyším je i v noci..v brně jsem byla za 9 dní..po cestě jsem nedělala nic jiného kromě chůze. Cesta autem z Brna do Prahy trvá asi 2 hodiny.

ZPOVĚĎ

Ted' tisknu grafiku. Je to rastr v linu, který evokuje zpovědní okénka. Takový ty starý, jakoby islámský. V některých starých zpovědnících ještě jsou. Tisknu je černě nebo šedě přes tmavě barevné sítotisky. Na těch sítotiscích jsou soubisky fotek různých situací, pohrom, neštěstí. Sporných a problematických situací vzhledem k pojetí hříchu. Kde je hranice hříchu..má dnešní svět svědomí..kolektivní svědomí..je to trochu skepse, ale ty tisky ve výsledku vypadají celkem sympaticky a příjemně. Jako naše hříchy. Živelné pohromy neexistují..možná je to odplata..trest boží.

Temelín..?

Prales..?

Letadlo..?

Film..?

Vše pro umění..?

Klonování..?

Chlast je past nebo vysvobození..?

říjen 2011

ZA

Výstava fotografií a sítotisků v kostele Nejsv. Salvátora

Za obrazem, za sochou, za vírou,...? Výstava mladé umělkyně Ivany Bendové v kostele Sv. Salvátora představuje cyklus velkoformátových fotografií a serigrafických tisků na plátně. Po dobu několika let autorka shromažďovala snímky rubových stran kostelních obrazů, oltářů a plastik svatých. Pocházejí převážně z autorčina okolí. Umělkyně rozehrává lehkou polemiku o samotné církvi. Hledá hranice mezi tím, co má být dáváno na odiv a tím co má být skryto. Z obrazu, jako ikony, se stává předmět světského charakteru a ze sochy svatého divadelní rekvizita.

Výstava je členěna na dvě části: na obrazy, které reflektují výjevy z kostela Sv. Salvátora a v druhé části jsou plátna, která pocházejí z kostelů, jež Bendová sama pravidelně navštěvuje.

Vystavená díla odpovídají přesnému měřítku reálných obrazů. Jsou volně a intuitivně instalována ve výstavním prostoru kostela.

Autorka sama o své práci říká, že se nejedná o kritickou reflexi církevní praxe, ale zajímá ji vizualita věcí, které mají být návštěvníkům sakrálního prostoru skryté.

Velkkopáteční mše u Nejsv. Salvátora.

říjen 2011

CHŮZE V BAHNĚ

Zadání: Kontext FaVU

Mám chuť chodit v bahně. Nejvíc bahna je ve vypuštěných rybnících. Je v nich taky spousta havěti. Bahno smrdí. Jsem jím celá obalená. Vůbec nejde chodit. Každý krok je hrozně namáhavý. Po několika metrech jsem udýchaná a už nemůžu dál. Hlavně neupadnout. Ale musím. Bojím se, že uvíznu uprostřed. Musím se vrátit. Hlavně neupadnout. Bláto jde špatně umýt. Není tu totiž žádná voda, přestože jsem u rybníka. Pod výpustí je jakási skruž, ve které trochu vody zůstalo. Zkousím se v ní trochu opláchnout, ale smrdí ještě víc než bahno. Není východisko. Hlavně neupadnout.

říjen 2011

Vypuštěný rybník nedaleko Bechyně.

SOCHY Z PANELŮ

Procházím se po pastvinách..krávy chodí mezi sochami..sochy z panelů..panely jsou skládané do různých obrazců..jsou postaveny na výšku..opírají se o sebe..jsou na sobě..krávy chodí mezi nimi a drbou se o ně..panely jsou do země přidělány dlouhými kovovými tyčemi..

Sedím na louce na židli..je už šero..přede mnou je jeden postavený panel..pnení upevněn a může každou chvíli spadnout..na panelu je projekce..je to video jak se snažím jít v bahně ve vypuštěném rybníce.

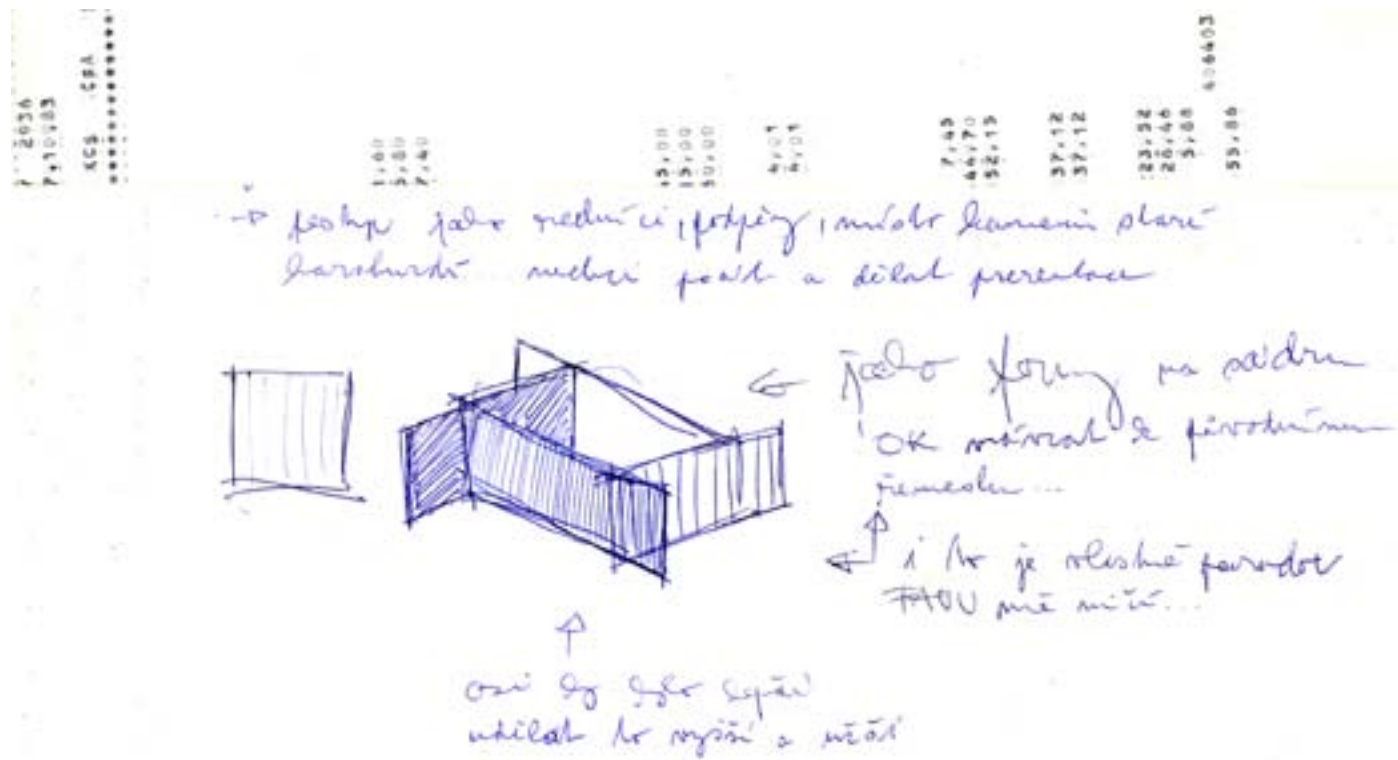
Náčrt sochy z panelů. Vznikl v době, kdy nápad.

říjen 2011

BETON

Jsem na Rozhrání. Je to kopec nad vesnicí, kde se kříží cesty. Moje cesta tady končí. stojím v dřevěné ohradce. Mám na nohách gumovky. Jsem zalitá do betonu. stojím tu už tak hodinu. Beton už je tvrdý. Moc lidí tudy nechodí. Jak dlouho to vydržím? Auta, co jezdí kolem, si mě nevšímají. Není to příjemné. Uvězněné nohy začínají bolet. Mám strach, že tu budu muset zůstat přes noc. Je mi trochu zima, mám na sobě sukni.

říjen 2011

Poznámky k dennímu snění o betonu, když vznikla vzpomínka.

Fotografie rodiny na ústředním hřbitově v Brně. Foceno do předmětu Fotografie.

HŘBITOV

Je kolem mě tma. Nic nevidím. Jsem v místnosti bez oken. Slyším jen slabý zpěv ptáků, jako bych byla venku a šepot. Ze všech stran promlouvají tiché hlasy.

- Zajdeme za Martinem? -
- Jasně, můžeš mu tam nechat tu červenou růži. -

Na různých místech, v různých intervalech občas problikne obraz.

- Proč jsme tu? -
- Jdeme za babičkou. -
- Za jakou? -
- Tu si nemůžeš pamatovat. -

Jsou to obrazy náhrobků a scén ze hřbitova. A něčí ruce. Starají se o hroby.

- Vzal jsi tu svíčku? -
- Máš zapalovač? Ty kouříš. -

Lidé přicházejí a odcházejí z místnosti. Nikdo tu není dlouho. Stejně jako na hřbitově, tam také nikdo nezůstává dlouho.

- Ta oranžová je hezčí než modrá. -

Hřbitov je klidné místo. Klidné a krásné.

- Dojdi pro vodu! -
- V týdnu sem zajdu s motýčkou. -
- Mami, mě se chce čůrat. -
- Proč je tady ta socha? -
- To je jako náhrobek. -
- Kdo byl Bigár? -
- Ten u nás sloužil. -
- Co je tu napsáno? -

Šepoty se v některých chvílích prolínají v jeden mumraj. Někdy nerozeznám co říkají. Mluví snad na mě.

- Spěte sladce. -

Na obrazech dál problikávají různí lidé a různé situace. Potkávají se, ale míjejí.

- Tady je ta svíčka. -
- Jo, dej jí tam vpravo. -
- Sirky máš ty. -
- Seber tady ten klacek, ať o něj nikdo nezakopne. -
- Příště si musíme dovézt vlastní konev. -
- Podrž mi tašku, já to tu trochu vypleju. -
- Nakonec se jim tady docela daří. -

Chce se mi spát. Zvláštní rytmus šepotů mě uklidnil.

říjen 2011

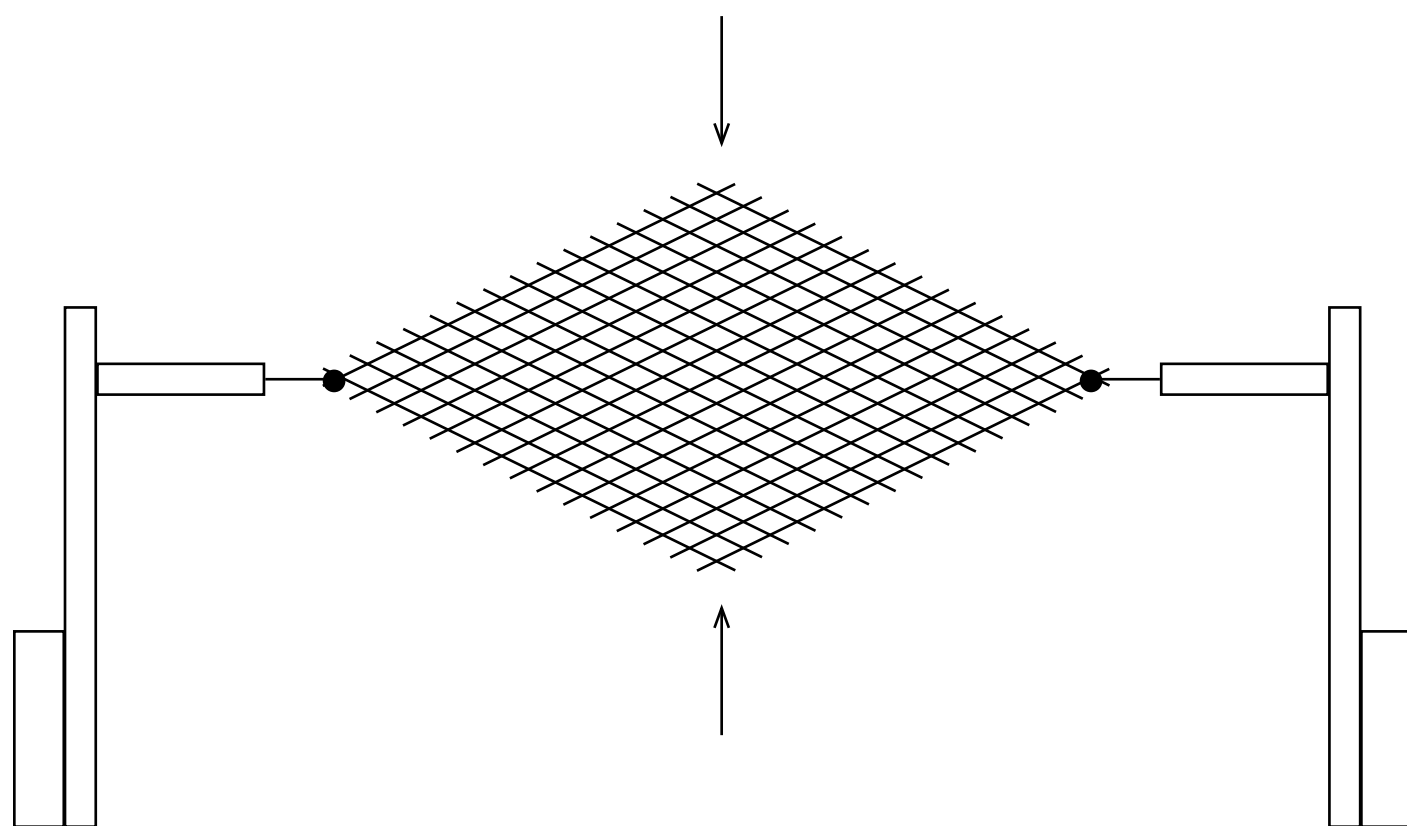
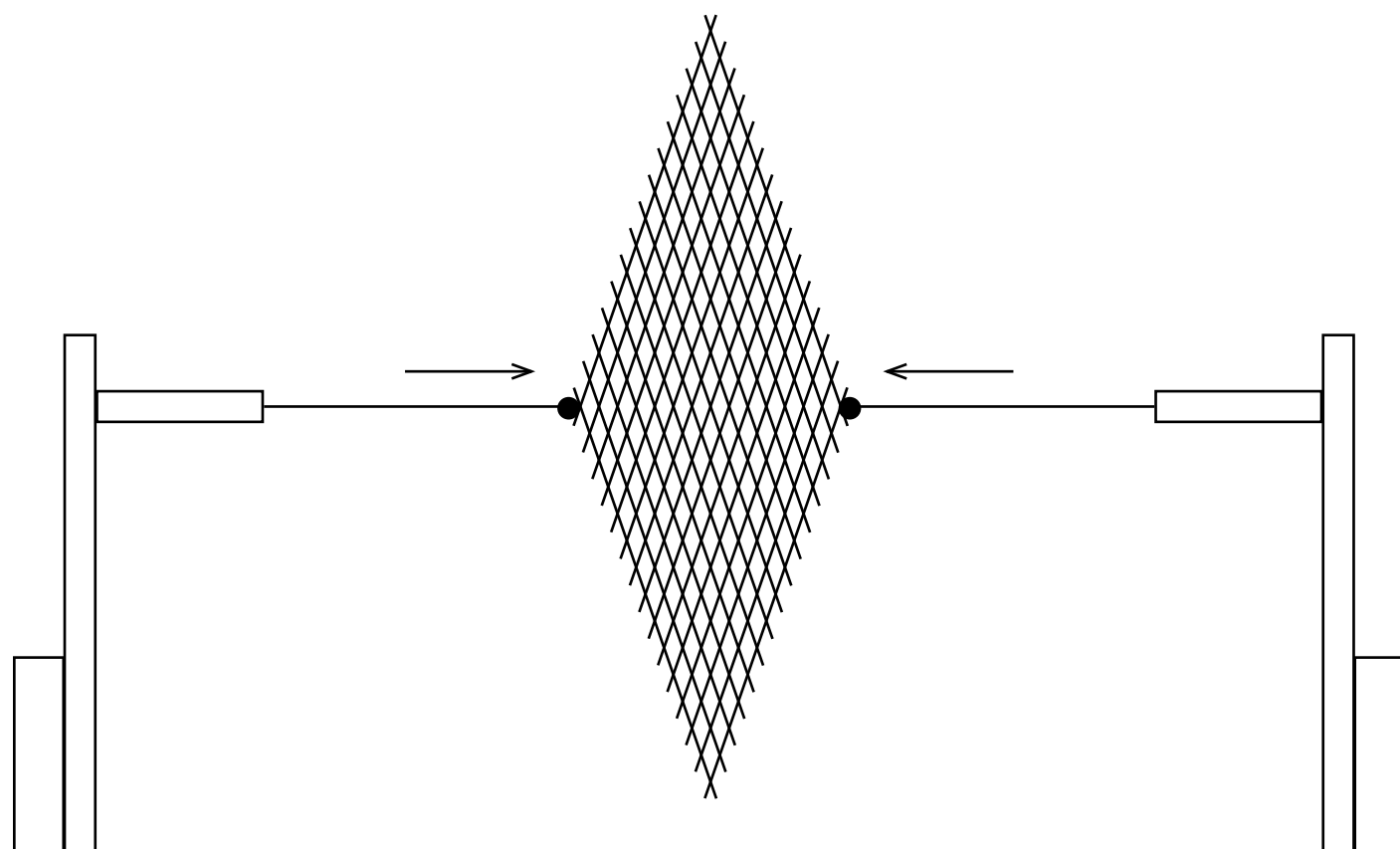
VĚČNÉ SVĚTLO

Kostel je osvětlený červeným světlem..lidé, co chodí okolo to mouhou vidět i zvenku, světlo prosvítá okny.. může to mít spousty důvodů..fotokomora..největší, co jsem kdy viděla..obří prostor na vyvolávání fotografií..ne stísněnost a klaustrofobie a vyvolávání jako obřad..nebolí mě u toho nohy, nejsem zkroucená v koupelně..mám prostor, velký prostor..mám spousty fotopapírů..velké i malé formáty..nechci experimentovat, přesně vím, co budu dělat..fotogram místa a času..na krku mám velký kovový kříž, je na něm Kristus.. sundám si ho z krku a položím na papír..osvit..jednadvacetjednadvacetjednadvacet..vývojka..jen ji nechám stékat po papíru..ustalovač..voda..je tu ticho..ke kostelu ticho patří..to mám ráda, když jsem byla malá nedokázala jsem do ticha kostela nic říct..neměla jsem odvahu rušit to ticho..ted' ho ruším jen šploucháním ve vodě..je příjemně teplá..za chvíli to bude..mám ještě prsten a náušnici z peří..ta fotka z peří je krásná.. rozvěšuji je na šňůrky, co jsou napnuty po celém prostoru kostela..každý kdo si seskenuje svůj náhrdelník, si pro něj pak může vybrat své místo..většina lidí, co znám nosí něco na krku..je to ozdoba..je to vzpomínka.. je to účel..děti nosí na krku klíče..jsem tu už několik hodin..voda už dávno vychladla a vývojka skoro nefunguje..nikdo, kdo šel kolem nevešel do mého kostela..

prosinec 2011

Fotografie hudebního nástroje z výstavy Věčné světlo.

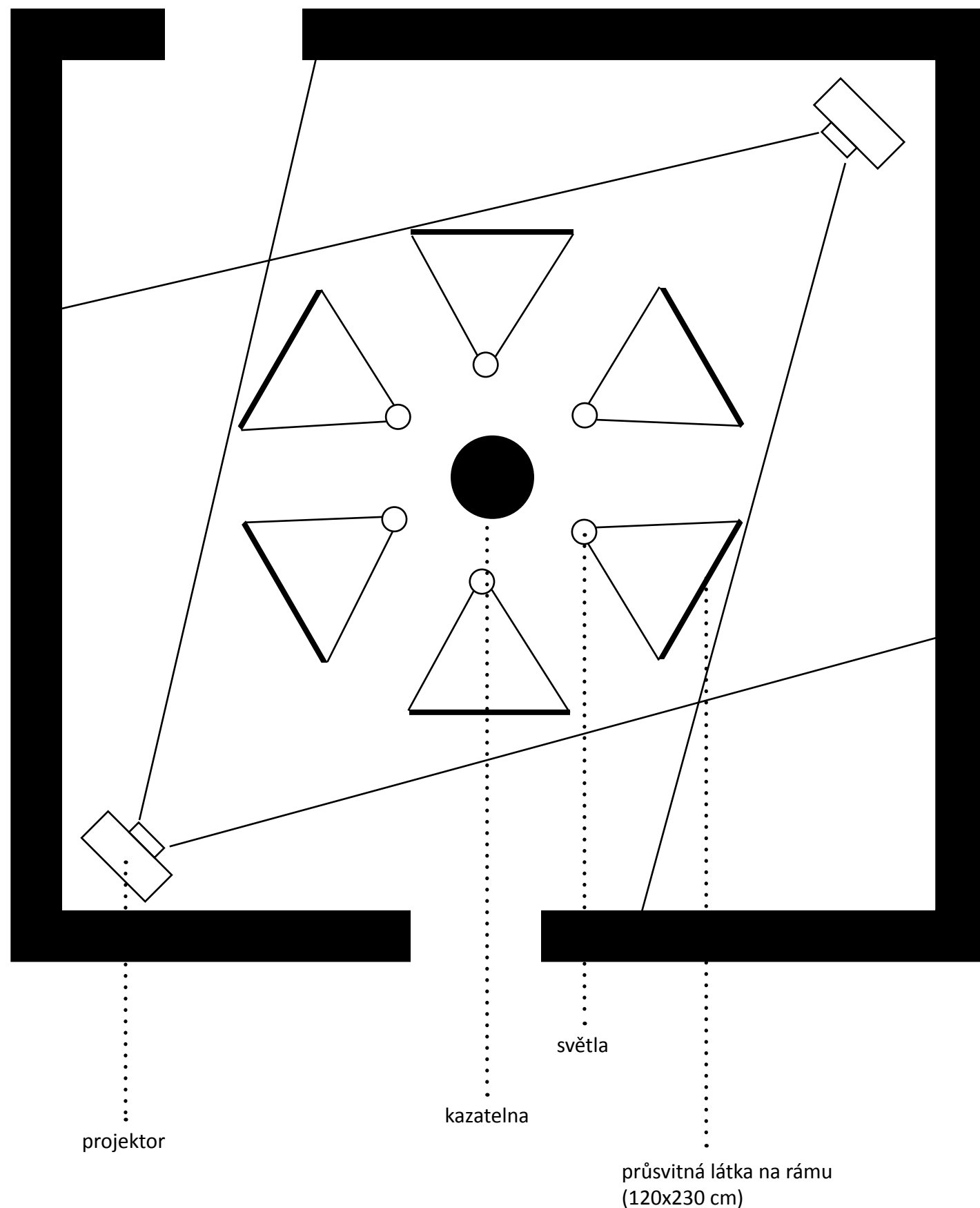

POHYBLIVÁ

Velký drátěný objekt..pohybuje se v intervalech..zůstává na místě..socha v městském prostředí..dominuje velkému prostoru..ale ne důležitému..jsou tam panely nebo starý rozbitý asfalt.

Jdu městem..přicházím do rozbité čtvrti, která vypadá opuštěně, ale přesto po ulicích chodí lidé..ničeho a nikoho si nevšímají..zřejmě tudy jenom procházejí..jsou tu vysoké staré domy..přicházím k rozlehlé ploše..dřív byla vyasfaltovaná..teď tu jsou zbytky vylámaného asfaltu..válí se všude kolem na hromádách..uprostřed plochy je velký pohybující se objekt..jdu k němu blíž..je slyšet vrzání a skřípání mechanismu, který pohyb vytváří..pohybuje velkou sítí z drátěných prutů..jsou uspořádány do čtverce..mechanismus čtverec roztahuje a smršťuje do tvaru kosočtverce..pohyb je rytmický..a stále stejný..jako metronom..chvíli u něj stojím a poslouchám jeho zvuk..pak uvidím v dálce na konci asfaltové planiny další..pomalu se k němu vydávám..zakopávám po cestě o kusy asfaltu..bolí mě nohy

únor 2012

Situační schéma

PASSION PLAYS

Pašijové hry..herci uzavřeni na rajském klášterním dvoře..diváci děj sledují přes okna z ambitů..uprostřed scény je kazatelna..jeden z herců stojí za ní..recituje..

„Tento měsíc počátek měsíců vám bude
první vám bude mezi měsíci ročními”.

Přes celou scénu je projekce abstraktních záběrů ovčí vlny.

„Jsou veřejně pomazány krví
je kříž znamení
jsou křesťané označeni krví
a dokonalému beránkovi nebudou kosti lámat”.

Pomalým krokem přicházejí dva herci, každý z jedné strany. Chodí mezi rámy. Všude jsou jejich stíny. Přišli jen proto aby vytvořili stíny.

„Otče otče proč jsi mne opustil
odejmi kalich hořkosti ode mne
ale je-li to vůle tvá
ne jak já chci ale jak ty chceš
to jste nevydrželi ani hodinu bdít se mnou
otče odejmi kalich hořkosti ode mne
ale vůle tvá
ne jak já chci ale jak ty chceš
nevydrželi bdít ani hodinu
Petře dřív než kohout zakokrhá
zapřeš mne zapřeš
ty jsi ta skála
otče nevydrželi bdít ani hodinu
otče otče proč jsi mne opustil

Eli Eli lama zabachtani”.

duben 2012

VÝSTAVA V GALERII SVĚTLÍK

Bytová galerie na Legerce. S Rynešem. Světlík je malý prostor uvnitř domu skrz všechna patra. Takový malý dvorek s vysokými stěnami a nahoře s oknem. V zákoutích jsme vytvořili tři světelné oltáře z podivností. Směrem nahoru po stěnách až na střešní okno jsme promítali projekci našich abstraktních filmů. Zvukovou kulisu dotvářela nahrávka zvuků bytu v němž je galerie z předchozího dne. Bouchání dveří, mluvení.. Na vernisáži bylo hrozně moc lidí, byli všude po celém bytě..tady to tak na vernisážích bývá. Instruovali jsme je aby se do světlíku chodili dívat postupně ve dvou nebo sami. Ještě před vernisáží začalo pršet a po stěnách domů v několika místech stékal pramínek vody. Je to starý dům.

Duben 2012

Oltářní instalace na výstavě Obsah ticha v Jihlavě.

AUTONEHODY

Na místech, kde se staly autonehody, se pak ještě nějakou dobu po ní vyskytují zvláštní artefakty. Jsou to věci které z auta vypadly při havárii a při jejím odklizení. Jsou to věci, které už nikdo nechce. Někdy jsou to osobní věci účastníků nehody, věci, co lidé obvykle i neobvykle vozí v autech nebo kousky aut. Spoustu věcí nejde vůbec identifikovat. Bývá tam i dost drobných peněz. Nejdivnější je, když je tam třeba bota. Mám jich několik sérií, každá série je z jedné autonehody.

duben 2012

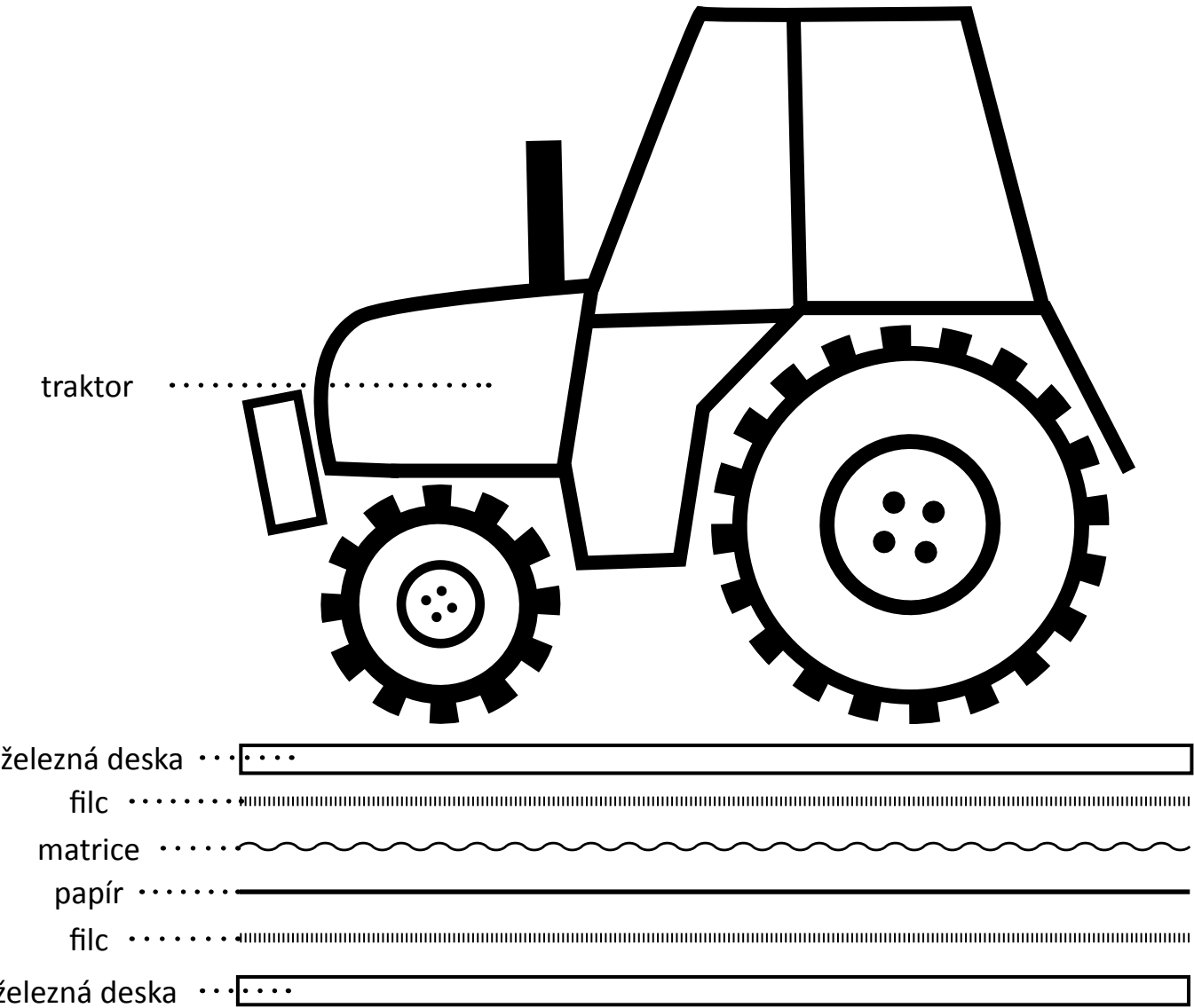

Nálezy z místa autonehody mezi Bechyní a Malšicemi.

ZEMĚDĚLSKÁ GRAFIKA

Tisk velkoformátových hlubotisků pomocí traktoru. Matrici a papír jsou umístěny mezi dvěma železnými deskami o tloušťce 3 cm. Po horní desce několikrát přejede traktor.
První grafika je abstraktní suchá jehla rytá kameny.
Další matrice vznikla položením na frekventované místo, kudy chodí krávy (ustájení, krmiště, napajedlo).
Zůstala tam několik dní.
Tato technika tisku má několik úskalí.
Traktor musí mít několik závaží, aby byl tlak dostatečný.
Papír musí mít větší gramáž, aby se při manipulaci nepotrhal.
Papír musí být dopředu a rovnoměrně navlhčen, což není v této velikosti jednoduché.
Železné desky musí být zafixované, aby se při projetí traktoru nepohnuly.
Každý tisk je monotyp, matrice se každým tiskem mění.
Práce s barvou musí být rychlá. Zatírání barvy do matrice musí dělat více lidí.
Traktor nadělá dost hluku, což není zrovna příjemné, ale navodí to atmosféru stresu nabádající k větší rychlosti práce.

duben 2012

Situační schéma

SNÍMÁNÍ SKÁLY

Snímám skálu na kovovou matici údery kamene. Tisknu ji jako hlubotisk.

červen 2012

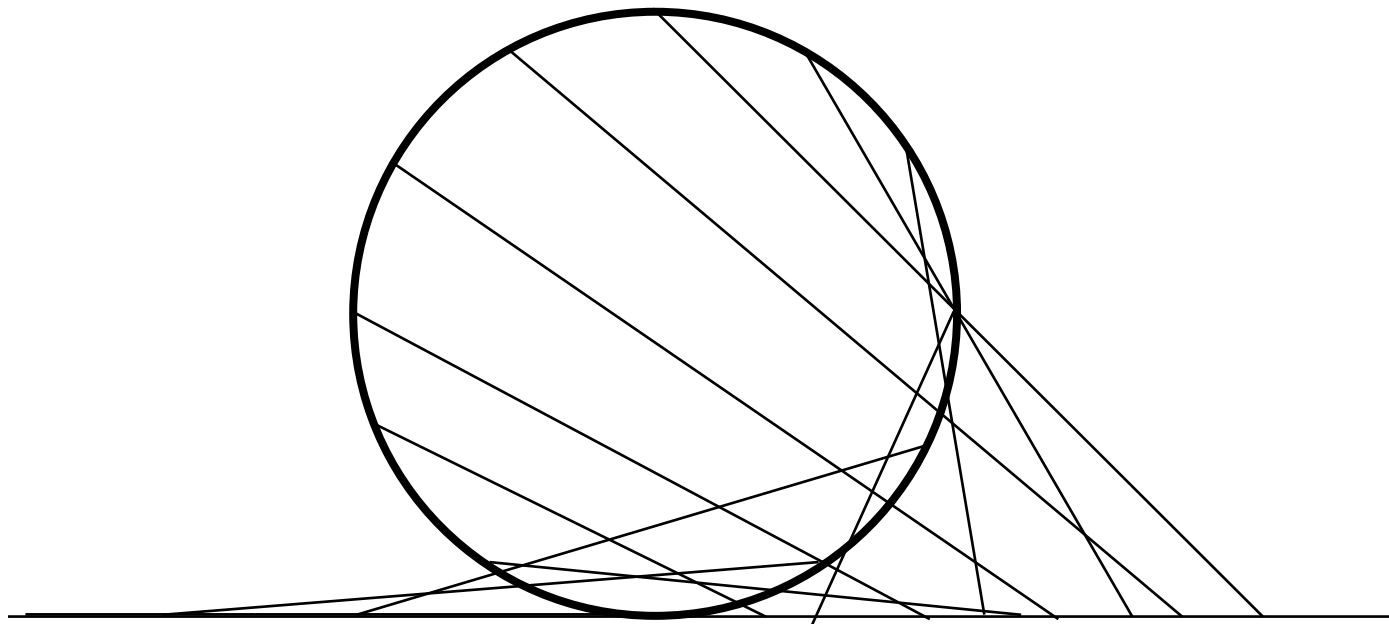
Vyrytá matrice kamene kamenem.

OBRUČ SOCHA

Kolik metrů má panelák?..třeba zhruba 15m?..standartní panelák..dům vyrobený z prefabrikovaných panelů..obří obruč vyrobená z jednoho profilu..hodně lehký a tvrdý materiál, který drží tvar..o průměru 15m..kutálí se městem..převyšuje domy..ke konci své cesty se opře o budovu..její odlesk je vidět nahoře mezi hromosvody..

Na velké louce se sejde skupina několika lidí..obruč leží na zemi..lidé ji navážou pravidelně na několika místech po obvodu na dlouhá lana..pokouší se obruč těmito lany zvednout..mohou ji ovládat..jen když spolupracují..myslím že potřebují koordinátora..dokud jsou na rovině, daří se jim s obručí manipulovat..ale z kopce se obruč utrhne z lan a kutálí se dolů k lesu..skáče a mírně se deformuje..je to jako ve zpomaleném filmu..vypadá to zvláštně..popírá fyzikální zákony a je krásná..lidé na ni hledí..nevadí jim, že ji nemají pod kontrolou..náhoda vytváří nové obrazy a pocity..ladně vpluje do lesa mezi stromy..nezastavila se o ně..minula je, není to hustý les..zastaví se o několik metrů dále v lese..pod mezí..nedotýká se země..zůstala viset na jednom ze stromů

červen 2012

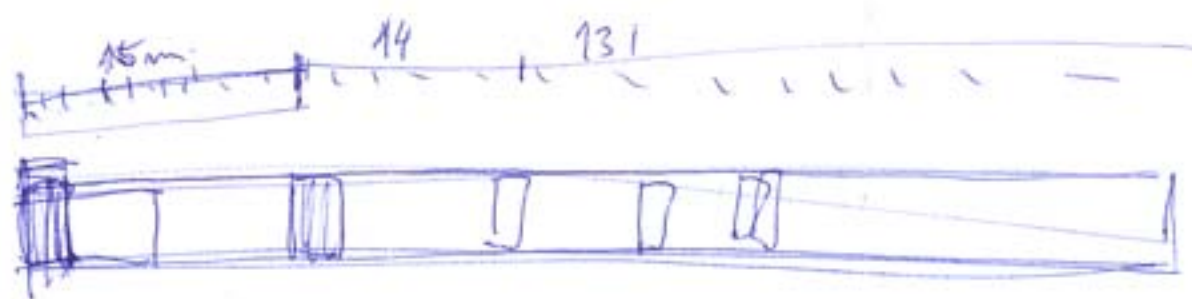
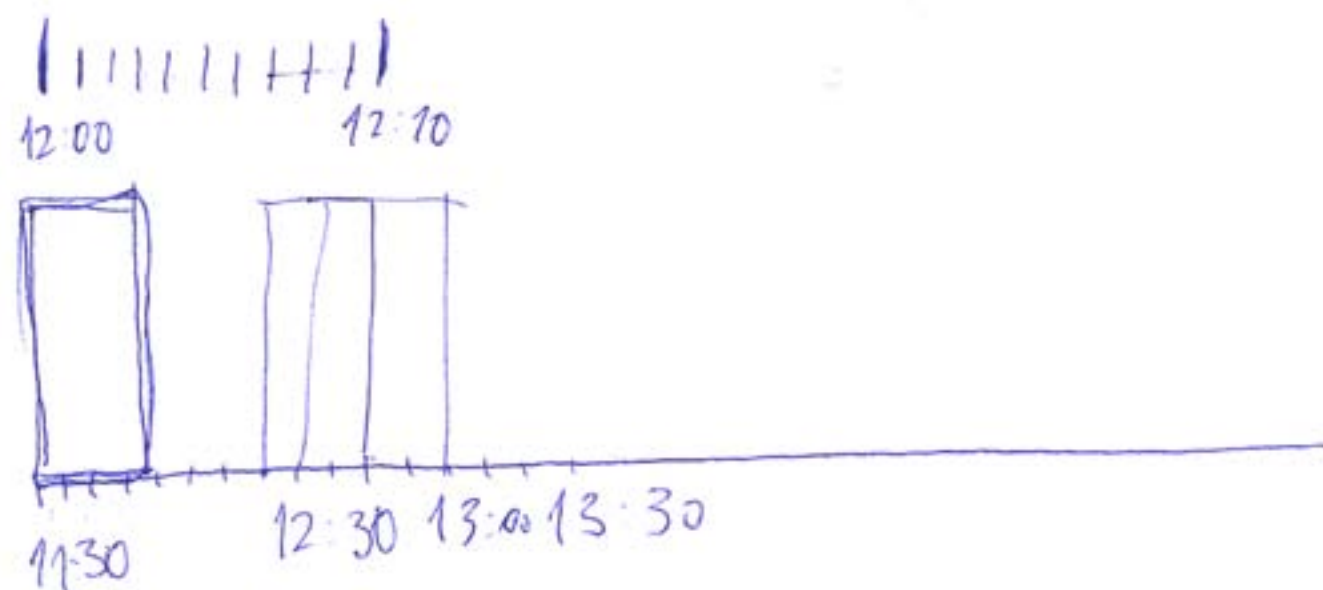

Situační schéma manipulací s obručí.

PROCESUÁLNÍ GRAFIKA

Nekonečné plátno..rastrová matrice..zaznamenávám si čas tisků..tisk posunuji podle přesných pravidel..podle toho kolik času mi trvá matrici k tisku připravit..na plátně mám nakreslenou časovou osu..nejdřív vše dělám pomalu a pečlivě tisky jsou daleko od sebe...postupně práci zrychluji..tisky na plátně se k sobě přibližují..začínají se i překrývat..nestíhám pořádně naválet barvu..tisky jsou dost nepovedené..pak trochu zpomalím a zase zrychlím..nakonec zpomalím úplně..natiskla jsem to tak stokrát..všechno mě bolí..po celé místnosti se povaluje pruh potisklého plátna..

červen 2012

Nákres pro výpočet vzdálenosti jednotlivých bodů časové osy. Nákres pochází z doby vzpomínky na návrh.

Kombucha přischlá na okně v mém bytě. Je do ní obtisklá barbína bez hlavy.

KOMBUCHA

Je to opravdu zvláštní věc. Nejvíc ze všeho mi připomíná mokrou lidskou kůži. Nejdřív mi byla na dotek nepříjemná, působila jako živočich, měkkýš. Ve skutečnosti je to nějaká celulózní kvasinkobakterie. Dá se chovat jako květina. Nedokážu říct jestli je to spíš rostlina nebo živočich. Člověk si k ní může udělat osobní vztah. Je proměnlivá. Nejdřív vypadá jako světlá blána na povrchu vody. Když roste, mění tvar i barvu. Pohlcuje věci. Jednou mi pohltila brouka, docela velkého..v tu chvíli jsem se jí trochu lekla a získala k ní respekt. Dá se vytvarovat do různých tvarů podle předmětů. Otiskovala jsem do ní panenky a bárbíny. Jednu barbínu jsem měla na okně a zalezla do ní moucha. Byla tam několik hodin. Chtěla jsem otisknout i Angelínu, ale někde jsem ji ztratila. Angelína měla asi 50 cm. Stejně to zatím nepůjde, ještě nikdy se mi nepovedlo ji vychovat tak velkou. Když uschne je divně kožovitá a umí nasáknout vlhkost, i když už je úplně vyschlá. Suchá vypadá jako pergamen, ale má jiné vlastnosti. Jíst se moc nedá..nejde rozkousat a nemá chuť.

Venku svítí slunce. Je léto. Parný den. Ráno. Přicházím k vaně v největším pokoji, kde je hodně oken. Podlaha je zvýšená, takže okna jsou níž než je obvyklé. Je tu teplo, sucho a klid. Přesně tohle potřebuje. Kolem vany je několik plastových kulatých nádob od lizů pro krávy. Ty mají nejlepší formát. Nádoby jsou zakryty látkovými přehozy, aby se na Ni neprášilo a nelezli do Ní pavouci. Těch je tady v domě spousty. Nikdo tu nežije, tak tu mohou žít spokojeně oni...a ONA. Shýbám se k okraji vany a lehce se Jí dotknu. Už je dost silná. Nořím ruce do vody, abych Ji mohla podebrat a vzít. Nesu Ji na rukou ven na dvůr. Trochu to studí, nestihla se ještě vyhřát od slunce. Položím Ji do trávy, musí se trochu vysušit. Nechám Ji tu pár hodin. Když k Ní opět přicházím, má úplně jinou konzistenci..je víc tvárná. Vedle Ní rozprostírám deku, na kterou si lehám. Chvilí jen tak ležím. Pak si Jí položím na tělo. Tvaruji Ji podle svého těla. Moc to nejde, trvá to dlouho, ale nakonec to vypadá tak, jak jsem chtěla. Ted' ležím bez hnutí, aby zas trochu vyschla. Začíná mi být dost horko, jsem jako ve skleníku. Čekám, až uběhne nějaká doba a přitom přemýšlím. Takže..přední polovina mi bude trvat ještě tak tři dny..pak jedu na den pryč..a to už bude vyrostlá nová..výborně..pak další čtyři dny na zadní polovinu..to tu bude Richard a pomůže mi s vytvarováním..jestli půjde všechno dobře..bude celá hotová za 9 dní..to je přijatelné. Pak musím ještě obě poloviny sešít k sobě a budu mít celou postavu..nechám ji v tomhle čtvercatém stavu a sešiju ji jen po obvodu. Mouchy dovnitř nakonec dávat nebudu. Myslím, že by se jim tam nelíbilo. Už se těším až bude hotová. Bude ji krásně prosvítat světlo.

červenec 2012

MOJE ČERVENÁ KNIHA

Mám velkou červenou knihu. Je hrozně krásná. Je asi 5 cm tlustá, má pevnou vazbu a stránky jsou z tvrdého papíru. Dal mi jí otec, protože nemá rád komunisty. Je totiž nadepsaná KRONIKA SSM. Dal mi ji, když jsem byla ještě malá na kreslení. Nikdy jsem do ní ale nic nenakreslila..ani později nenapsala. Dřív mi připadala moc krásná, šetřila jsem si ji na něco speciálního..ted' mi připadá moc velká a nepraktická a stále nevím, co do ní psát. Pořád ještě se bojím. Je příliš prázdná. Chtěla bych do ní psát seznamy svých knih..knihy, které se kolem mne objevují. Knihy, co se ocitnou v mé ruce. Prodávám v knihkupectví, má kniha by byla popsaná moc brzy. Strach z prázdného plátna...strach z prázdné knihy. Ve spoustě případů plátno zůstane opravdu prázdné. Snad je to tak dobře. Snad je dobře, že moje kniha zůstává prázdná. Možná není prázdná..vlastně je už teď hotová.. KRONIKA SSM..kniha co nám způsobuje trauma..kniha, co sama chce zůstat prázdná.

srpen 2012

DĚTSKÁ MALBA

Někdy se schválně snažím malovat jako dítě.

listopad 2012

Ivanka, 20 let

PO PROBUZENÍ

Snímáno videokamerou..první věc, kterou uděláme po probuzení..inscenovaná situace..myslím na to před spaním tak intenzivně, že moje první ranní myšlenka tomu také patří..vzájemný úkol..vstát rychle a hned začít dělat připravenou nesmyslnou nebo rutinní činnost..pak můžeš ještě klidně usnout..

..škrábání brambor

..loupání a krájení cibule

..navlečení tkaniček do bot

..cídění stříbrného nádobí

..párování ponožek

..výměna žárovky v lampičce

..zašít díry v oblečení

..vyšíť své iniciály

..postavit věž z karet

..sestavení rámu a natažení plátna

..výměna filmu ve foťáku

..uklidit si v tašce

pak můžeš ještě klidně usnout..ale bude se to opakovat každé ráno..budeme se střídat..dnes vymyslíš úkol ty pro mě a zítra já pro tebe

listopad 2012

fd
g/g
fhfh
fghfg
fghfgh
ghfghfg
fghfghfgh
fghfghfgh
ghfghghfgg
ghfghfghghg
fghfghghghz
ztjdztjrhrtzhztrj
ztrjztjdedtjztzj
tztztjhrtjtztzjtztzj
zjtztjrtfgrghfghzjtztj
tgfztjrhztjrhtrthth
trhthrtfhrthjtztjztjuz
tzjrtjhztjutkjuzkiuk
ztgzddghnftztzhujjg
ghjgtjfdztjzjhjtztjuztztzj
tztztztjftztjtztzjhjtztztz
tztztjuuuuuuuuuuudtztj
dzjdzjtghjftztztzjzhrthrthr
hrthrtrjfrhfgfgzukjujtztztztz
ztztjhtrztjfrtztexdcegztztztztz
ztjuzkuzjutdzutdztrtfgdhfgh
fghfghdgnhrtztjrtzjrtfgtttrth
trjhtzrtetdzfhjtztjdtjtjdtjrtztz
tzdetztjizukgfhnfhnmndtjtztztt
tdztjtrzhjdtztdnhtztztjtrzhdethn
ghndtztztztjthgtdtzuuuuuuuzt
ztjdtzehdggftztjhtzhrdtezttrhdhbbb
dtrjtezuutgrdghghdzujdtztjutrjhutru
rtdetrjhdtztzjhztjutrszutrgfdhghtrhrthr
trdshdhdttrutztztjztdftzdrttttthdtjtztztj
tdztjtrzuwtcshdztghfghdgnhjtztjuadztjh
dghjdtztjuhdtztjhgthfztjtkjtizdztzdhtrstrhthh
rtdjdhzuthgthjftjuzjdetzhjutdzhdjdtjdtztztz
dtzzzzzzhthdggftssezerghertzhdtrtztjutdfghz
ezredrfgtzrdsgdhgdtztjuztjjghndhgdrtusrtzedtzh
dtrhjtztztznfgndgthjdtzurtdrthztrhjtztjghcfcghdrtg
dtzzzzzzdutrhtduztjzafkizujmhkmmfnghdsrtrfhrhjtzt
tztjdzusdrthdtdgnhgzukjfujfujghnjdztjurstzhtztjzjjj
tjdjtzjurstghdztztjzudttrshdrtgfhrghtjdtfgdtzzrthfhhh
tgrfhrdxttrgfhdhtdghdjtztztjrttherfgserghdrrshtrdshdtrh
rthdstrhdrsthdtjtdtzhtrshthtztzhjudstrhjdztjhjzdtjrttztztj
tztjtztnhjtztjztjuzktnhdtthrthztrthfthjdtjdrthjtdjghrtfgj
trztjdrhjtgtztjztjutzghdfrthrthfhhbhjtztjukjdtztdtsztjdtztztz
dtzhjdtztjnndrhtdtztjudtztfdztjrtjrtfzjdjhjtztjdtjdtzhzdrthjtzh
jzdtjtzhudtrhrthrdtztztztztjuzhzgthztztzurhjtzhjtztztztjrtfzrhzh
tztjdzjtdhztztjtjhtgfdjgthzerztjthztjtfkgtzuuutthgtrtdhtzhuztjzjjj
tdztjctztjdfbhzfzgtzhtdrurserhztzthduztjujthztztjthurgtthztrthtr
tfrdshtrhrhuzgjhggjzfvhgvhrdztfcvvjgzgkklulkjbhbkvbvhjvgvvhvm
nbjhbjmhbvkghvgvhcvgvjgmkhuijhbnkzgjztthtrdxdcfcgjfcghgvhjvgv
jbjhggibhkhjklhulihjubljhubbzuljhbjbzjlhbjbhbhjzfvfgfcvgfcgfc
hjb,hjb,jkbbhj,k.nmũlknmkjbnjh,b.jhbvhvgvghv,hjgsvbjhb,j.b.kjbljh
kjkknjb,bhjijhl,hb,jhb,jhbhjvgfhvgvmhjbkjhjb,bvkjhbvjhvjjh
lkjoihjijbhjhgvtfcfgdrddetfrdkzjgkvkbbvj,hbgtkuzhgjgbjkhzg
kjinjbjbbhvghfcgvchhgvjkhb,jkjhkuzgtztrftgtgfcvghjgijhjh
mnkjhbjbjhbvjhbvhvgvhvgvhgfcgchmvgmhjmvljhbkj,hbjbhb
jn,jbkjhbjhbjhvgvhgvhv,jhbjb nbhjvjvgvhgfcgchkvzugtfzfd
nhbjkbbjhbvhvjgkvkmvjkgvkjghvjllhjljh,jhbvjbgjhbjbjb
kjknhu,hbjbvghvgvhfvgcgtzjzgvkzugihhbhjbjkhlhghjh
jbhkhbjhvgkvhbjbv,jhvggtfzderfdftkuzgfuzglugjz
hjbkjhzugvvhzgvjhbjkkljluhnnkj,k.b,jhb,jhbvj,vb,j
kj,b,jhb,jgfvjhzfgjhg,j.hgkiuahzlujgzkftkhghgvg
bjhbjg,hjzgvfkhflhztjgvljhkkihjuughliuhjgikgh
jhbkhbg,hjklbhjgvtzgtgtzgtvkzvluzbuhihb
kjbbklhubhjzgvttvftzfdtdstjfcvtgkzgvukb
bhkhjgljuhglnl,bvjuktzguhvjgvlugzgl
jhbkkjhzub,jbglzugbvgtzvgkvztcgfkfk
lhjb,jkbbzulih,j.lkjbbhzvtkzfhghfjug
jhbjlkhbklkzbhjujhzubl,jujhzbvhjb
jknklhbkh.bjhbvhzjgvgvjhzgvgjhgvjhg
kjkjkjbhbgvhvjhkh,jhuagl.kijbhk,jhb
kjknljnjkb,n,jhubhul.bũkjbbhjhb
jbnkjhbĩũjuhb.lhubnhbzjhzubv
kjknlhũũhjuzghkuzgtzgvttff
kjinunhhjububzbhfvztztfvfhg
bjhbliuajb.kbnjhbjhbvhzbv
jnbnbn,hjbgvgzglihjuguu
jknkljubugzfvgzftdt
hbkkhzgvkbgilugzulg
bvfhgzvgjhgihzjgjhg
jhiluhighiuzhgũohi
jhbjingiluhjbũuuu
kjiiljiunhlikuhuh
nkjnhknjknjbb
nkjuhzhvgtkzfu
hbjhbgkuhzbgv
jbljhubjubzhg
jniunhliujhujp
hjbkuzgilbgzh
jhiuuiuhjbuu
bhubyjhjbbj
njbbkjhbhb
nkjnjknkjan
bhjbhjbbb
njhbhjbb
b,jhbjhbb
jnkjbn
jnjjbk
jnjjjj
bkh
hbj
jb

HORIZONTY

Horizonty z textu.

TEORIE FGH

Píšeme-li zcela náhodný text, fgh jsou tři nejčastěji se vyskytující znaky v tomto textu. Domnívám se, že důvodem je jejich umístění uprostřed klávesnice.

listopad 2012

GRAFFITY UŽITEČNÉ

Story na zdech starých domů o nich samých..opuštěné rozpadlé stodoly, usedlosti mimo vesnice a svět neznámé samoty beze jmen pro kolemjdoucí..každá stavba ale má svůj příběh..jsou lidé co je znají..já je vyprávím přímo na rozbité zdi..jednoduše a čitelně.

Hle, zastav svůj krok a pozři. Zde stál stůl u nějž sedávaly čtyři děti...

leden 2013

Nejzajímavější dům, jaký jsem kdy viděla..prý býval dětským domovem.

OLTÁŘ PRO GEOCATCHERY

- :)Found it: Díky za keš.
- :)Found it: :)diky
- :)Found it: Perfektní procházka, dobrý úkryt.
- :)Found it: Odloveno pri vyletu “tatinku s detma”, moc krasne misto. TFTC
- :)Found it: Při odlovu se staci jen divat. Finalka je na pekнем miste, jenom dnesni pekne počasí přilákalo i spoustu mudlu. Takze chvile opalovani při cekani na odmudleni a rychly odlov. Díky za kesku
- :)Found it: Keška nalezena při konání eventu. TFTC
- :)Found it: Zas po delsi dobe loguju...diky vsem za vase kesule :o))
- :)Found it: Plac je zaminovanej, bacha at si neodnesete “bodík” na botě
- :)Found it: odloveno v pátek po cestě z práce a při rezervaci na rakouský event. Díky za další bodík:)
- :)Found it: Ani jeden z hintů neplatí, keška i zápisník pěkné, ale to prostředí. Pozor na inj. stříkačky
- :)Found it: 15:30 Další pohodová mystěrka i odlov. TFTC
- :)Found it: Rychlý odlov, díky
- :)Found it: Luštění pohodové, odlov taktěž, pěkné maskování:-) Díky za keš:D
- :)Found it: Díky za keš, odloveno bez problémů. IN/OUT: CWG
- :)Found it: Ideální pelíšek pro ježecka (aneb In: TB). Dekuji za peknou kešku!
- :)Found it: TFTC

Souřadnice místa, kde je oltář.

Takže mám souřadnice v GPS navigaci, vytisklou mapu s nápovědou, i několik posledních logů, kdyby nastaly problémy. Můžu vyrazit. Dneska se na to obzvlášť těším. Je krásné počasí a keška má být někde v lese mezi Vescí a Brtcí. V těchto končinách jsem nikdy nebyl, proto to vlastně dělám. Poznám kus neznámého území. Keš je většinou záruka, že v okolí bude i něco zajímavého. Vyrážím dnes po práci. Už od rána jsem hrozně ztahanej, tohle mě snad vytrhne z nostalgie. Podle popisu to má být hodně velká keš. Ty jsou dost neobvyklé, většinou je najdou mudlové a zničí je. Nechápu, jak se lidi můžou chovat takhle bezohledně. Nemají k ničemu úctu, nic jim není svaté. No doufám, že ji najdu. Jedu autobusem, auto nemám. Auta smrdí a nechci se zapojovat do těchle mašinérií. Jezdím na kole nebo sockou a jsem za to rád.

V lese je klid. Slyším jen ševlení větru ve větvích stromů a zpěv ptáků. Možná je to trochu patetické, ale na mou upracovanou duši to funguje. GPS říká, že bych měl být každou chvíli na místě. Rozhlížím se a hledám místo, kam by se dala schovat plastová bedna 100x60x30. Takových míst v lese asi moc není. Doufám, že nebude na stromě. Do toho se mi dneska moc nechce. Celý den jsem seděl shrbený u compu a mám záda jak paragraf. Ocítám se na okraji lesa před krásným paloukem a GPS hlásí, že jsem +/- 5m zde. Zběžně sjedu okolí pohledem a mám to. Táhle za tím zbytkem ohrady je stará elektrická skříň, říká se jim kapličky. Když k ní přicházím, zjišťuji, že nejde otevřít, je zamčená zámkem na kód. Tak tohle bez nápovědy nepůjde. Lovím v batohu papíry a váhám, jestli je to opravdu ono. Naštěstí je nápověda číselná, takže je to ono. Sakra, má to ale jeden háček. To číslo je letopočet z kříže na náměstí v Nadějkově. Měl jsem si to přecíst dopředu, do Nadějkova je to odsud tak 3km. Nevadí, jdu pro něj.

Vracím se asi za hodinu, byla to příjemná procházka kolem potoka. Mám letopočet, takže rychle a nedočkávě odemykám zámek na kapličce. Ach..

V centrální části prostoru je dřevěný vyřezávaný stojan, na kterém je položena krásná kniha s koženými deskami, na kterých je zlatým písmem Napsáno L O G B O O K, souřadnice místa a název kešky OLTÁŘ. Ve vyřezávaném stojanu je vestavěno pouzdro se stříbrným perem. Dokola kolem knihy jsou malé přihrádky a šuplíčky různých velikostí. V každém z nich něco je. Moc nezkoumám co, protože můj pohled zaujalo několik lesknoucích se medailonků na řetízcích nebo v plastových pouzdrech vystavené v horní části skryše. To je to, pro co jsem si přišel. Travel Bugy a Geocoiny. To jsou předměty, které putují. Někdy mají nějaký úkol. Třeba dostat se na Island. To je vzrušující, hned jak přijdu domů, musím zjistit, co jsou zač.

Teď беру do rukou pozlacenou knihu. Musím udělat zápis. Otevřu ji. Na několika prvních stránkách jsou fotografie, popisy a příběhy nedalekých zajímavých míst. Listuji dál, tam už jsou logy. Některé z nich jsou dost dlouhé u některých jsou i kresby. Nalistuji poslední prázdnou stránku a vezmu do ruky lesklé pero. Píše inkoustem. Vůně inkoustu se mísí s vůní květin a trávy. Opřu se o kapličku s knihou v klíně poslouchám zvuk lesa. Slunce mě hřeje na tváři, dnes nikam nemusím spěchat.

TÉMA: HORIZONTY

Předmět: malba

Nemaluji. Respektive nemalovala jsem, až do doby, než jsem na Pdf musela absolvovat předmět Malba. Nyní se nacházím ve fázi své malby, kdy pro mě není samotné dílo (obraz) podstatné. Podstatný je především fakt, že maluji. Před několika dny, když jsem stála nad mými obrazy, mě napadlo, že tuto skutečnost lépe vyjádřím něčím, co je za obrazem, v mém případě nástroji, které při malbě používám. Chtěla jsem ovšem ke zkoušce přistupovat zodpovědně a toto nutkání potlačila. Dnes, když jsem šla do školy své obrazy instalovat, našla jsem na chodníku velký hřebík. To rozhodlo, že jsem na místo obrazů přibila na zeď paletu, se kterou jsem je všechny malovala. Je to přímý svědek a symbol mojí malby.

Dalším důvodem je fakt, že v malbě i v jiné tvorbě je důležitá odvaha. Odhodlala jsem se tedy k činu pro mě nejodvážnějšímu, popírám princip této fakulty a vystavuji, co jsem opravdu vystavit chtěla.

únor 2013

Moje malířská paleta vystavená na Pdf.

BILLBOARD

Chceš být krásná.
Chceš šokovat.
Hol si jenom jednu nohu!

duben 2013